

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. června 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Losy a soudců Mgr. Tomáše Kurfírta a Mgr. Petra Jirsy odvolání **obžalovaných B.H.**, narozeného XXXXX, a **P.S.**, narozeného XXXXX, a **státního zástupce** ve vztahu k obžalovaným D.D., narozenému XXXXX, B.H., narozenému XXXXX, Z.M., narozenému XXXXX, a F.D., narozenému XXXXX, proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 28. 11. 2023, č. j. 69 T 3/2019-9489, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušuje výhradně ve výrocích o uložených trestech odnětí svobody u obžalovaných D.D., B.H., Z.M. a ve výroku, jímž bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu u obžalovaného F.D..

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že

při nezměněných výrocích o vině těchto obžalovaných zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a současně zvláště závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku,

se ukládají

1) obžalovanému D.D., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence v Brně,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 108 odst. 1, § 43 odst. 2 a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za uvedené trestné činy a za sbíhající se trestný čin zkrácení daně, poplatku

a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočkou v Pardubicích, dne 2. 11. 2022, č. j. 62 T 6/2021-575, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. 3 To 107/2022,

souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Ve zbývajících částech o uložených trestech zákazu činnosti a peněžitém trestu tomuto obžalovanému i výroku o zrušení výroku o trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 2. 11. 2022, č. j. 62 T 6/2021-575, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. 3 To 107/2022, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, zůstal napadený rozsudek nezměněn.

2) obžalovanému B.H., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 108 odst. 1, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za uvedené trestné činy

úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Ve zbývajících částech o uloženém peněžitém trestu tomuto obžalovanému zůstal napadený rozsudek nezměněn.

3) obžalovanému Z.M., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 108 odst. 1, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za uvedené trestné činy

úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Ve zbývajících částech o uloženém peněžitém trestu tomuto obžalovanému zůstal napadený rozsudek nezměněn.

4) obžalovanému F.D., narozenému XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody v Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bánská Bystrica, Slovenská republika,

se za uvedené trestné činy vzhledem k ustanovení § 264 odst. 2 tr. ř. trest neukládá.

III. Odvolání obžalovaných B.H. a P.S. se dle § 256 tr. ř. zamítají.

IV. V ostatních výrociích, týkajících se obžalovaných D.D., B.H., Z.M. a F.D., zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

I. Výrok soudu prvního stupně

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 28. 11. 2023, č. j. 69 T 3/2019-9489, byli uznáni vinnými obžalovaní P.H., D.D., B.H., J.M., P.S., R.P., Z.M., společnost XXXXX, společnost XXXXX (v bodě I.) a obžalovaní L.V., společnost XXXXX (v bodě II.)

- zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, který spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,
- zvlášť závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku,

obžalovaný F.D. (v bodě II. a III.)

- zvlášť závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku,
- zvlášť závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku,

obžalovaný Š.L. (v bodě I.)

- zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku
- zvlášť závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku.

Trestné činnosti se měli podle závěrů soudu prvního stupně dopustit tím, že

I.

P.H., D.D., B.H., J.M., P.S., R.P., Z.M., Š.L., společnost XXXXX, společnost XXXXX

společně konali s další osobou ze Slovenské republiky a s již pravomocně odsouzenými D.P., J.K., P.K., J.K. a činili níže popsané dílčí jednání v rámci organizované zločinecké skupiny s vnitřní vertikální organizační strukturou a hierarchií, za využití svých majetkových účastí, řídicích a rozhodovacích pravomocí v obchodních společnostech jak na území České republiky, tak v zahraničí a s dlouhodobým působením ve vzájemné součinnosti a kooperaci jednali takovým způsobem, aby:

založili a udržovali formálně právně existující obchodní korporace, které zapojili do řetězce koupí a prodejů níže uvedeného zboží v rámci kterých docházelo k soustavným prodejům a koupím bez reálného ekonomického významu a ekonomické potřeby, přičemž sledovali to, aby

obchodní korporace v řetězci (obchodní korporace, které jsou v níže popsaných řetězcích s podtržením), pořídily zboží z jiného členského státu EU (§ 25 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, dále ZDPH) a následně ho prodaly dalšímu tuzemskému subjektu vzniklou daň z přidané hodnoty, buď vůbec nepřiznaly (§ 21 odst. 1, § 108 odst. 1 písm. a) ZDPH), případně priznanou daň neodvedly (§ 101 odst. 1 zákona ZDPH), a umožnily aby,

obchodní korporace na konci řetězce (vyznačeny v popisu řetězců tučně) získaly možnost nedůvodně si v daňovém přiznání vykázat daň na vstupu (§ 72 odst. 1 ZDPH) za zboží, u kterého nebyla řádně uhrazena DPH prvním tuzemským článkem v níže popsaných řetězcích, vyznačeným podtržením a snížit tak bez právního důvodu svoji daňovou povinnost k DPH, případně nárokovat nadměrný odpočet DPH přičemž obžalovaní, pravomocně výše uvedení odsouzení a další osoba založili a udržovali níže uvedené řetězce koupí a prodejů:

A) 2. a 3. čtvrtletí roku 2012

XXXXX, IČ: XXXXX - XXXXX, IČ: XXXXX - XXXXX, IČ: XXXXX - XXXXX, IČ:

XXXXXX (viz níže tabulka č. 1)

XXXXXX, IČ: XXXXXX – XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 2)

B) 3. a 4. čtvrtletí roku 2012

XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 3)

XXXXXX, IČ: XXXXXX – XXXXXX, IČ: XXXXXX – XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX

(viz níže tabulka č. 4)

C) 1. až 4. čtvrtletí roku 2013

XXXXXX, IČ: XXXXXX, _XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 5)

D) 1. a 2. čtvrtletí roku 2013

XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX – XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 6)

XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX – XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX- XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 7)

E) 1. čtvrtletí roku 2013

XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX - XXXXXX, IČ: XXXXXX (viz níže tabulka č. 8),

kdy předmětem formálních koupí a prodejů (kvantifikovaných, co do počtu fakturačních případů, množství zboží a ceny, v níže uvedených tabulkách) ve shora popsanych řetězcích byly výrobky z barevných kovů

Tabulka č. 1:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXXX prodal zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXXX prodal zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXXX prodalo zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)
červen 2012	7	171,19	1 068 889,78 EUR	982 334,87 EUR	988 987,58 EUR
červenec 2012	4	99,40	639 523,09 EUR	590 762,00 EUR	598 217,50 EUR

Tabulka č. 2:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXXX prodal zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXXX prodal zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXXX prodalo zboží XXXXXX (cena bez DPH v EUR)
květen 2012	5	123,90	782 166,34 EUR	726 819,50 EUR	732 606,17 EUR
červen 2012	3	74,50	465 356,84 EUR	428 620,00 EUR	432 410,50 EUR

Tabulka č. 3:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
červenec 2012	7	167,65	1 094 308,09 EUR	1 000 740,95 EUR	1 012 577,37 EUR
srpen 2012	9	216,22	1 392 250,69 EUR	1 269 915,27 EUR	1 287 593,53 EUR
září 2012	12	287,64	1 882 360,22 EUR	1 709 607,68 EUR	1 732 209,98 EUR
říjen 2012	4	96,09	652 977,88 EUR	587 896,97 EUR	595 584,41 EUR
listopad 2012	7	158,25	1 019 042,86 EUR	905 804,70 EUR	920 828,29 EUR
prosinec 2012	5	115,03	729 433,47 EUR	665 470,57 EUR	675 952,98 EUR

Tabulka č. 4:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
srpen 2012	6	139,61	918 506,83 EUR	824 914,42 EUR
září 2012	4	90,10	601 881,43 EUR	538 309,57 EUR
říjen 2012	3	71,90	626 769,17 EUR	569 352,53 EUR
listopad 2012	2	41,44	267 797,80 EUR	241 772,35 EUR

Tabulka č. 5:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
leden 2013	11	248,73	1 764 290,13 EUR	1 575 266,42 EUR	1 593 061,08 EUR
únor 2013	21	466,23	3 171 502,76 EUR	2 867 658,79 EUR	2 886 313,64 EUR
březen 2013	12	289,54	1 744 821,28 EUR	1 628 572,69 EUR	1 605 354,71 EUR
duben 2013	13	279,94	2 641 639,48 EUR	2 333 085,91 EUR	2 343 115,00 EUR
květen 2013	19	407,74	2 428 703,47 EUR	2 152 370,63 EUR	2 151 623,18 EUR
červen 2013	17	359,54	2 555 146,20 EUR	2 240 916,19 EUR	2 256 212,40 EUR
červenec 2013	10	210,05	1 194 776,65 EUR	1 032 918,13 EUR	1 041 341,97 EUR
srpen 2013	4	96,47	688 968,24 EUR	622 521,22 EUR	629 254,83 EUR
září 2013	11	252,23	1 450 230,64 EUR	1 268 301,12 EUR	1 281 883,85 EUR
říjen 2013	15	327,99	1 903 334,07 EUR	1 649 311,55 EUR	1 657 656,12 EUR

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

Tabulka č. 6:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX org. sl. prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
leden 2013	15	363,72	2 335 557,55 EUR	2 142 906,99 EUR	2 156 119,47 EUR
únor 2013	18	435,90	2 785 825,89 EUR	2 549 997,45 EUR	2 562 562,13 EUR
březen 2013	5	120,30	751 816,34 EUR	723 452,98 EUR	689 250,52 EUR
duben 2013	5	121,03	696 088,15 EUR	646 300,20 EUR	629 668,31 EUR
květen 2013	1	24,18	138 672,16 EUR	128 986,79 EUR	123 921,14 EUR

Tabulka č. 7:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
únor 2013	1	20,93	134 959,48 EUR	119 283,90 EUR	120 101,31 EUR
květen 2013	1	24,23	143 966,44 EUR	129 264,16 EUR	130 880,08 EUR

Tabulka č. 8:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
březen 2013	10	241,45	375 727,81 EUR	382 461,44 EUR	344 667,86 EUR

přičemž ve skutečnosti spolu obchodovala první a poslední obchodní korporace ve shora popsaných řetězcích přímo, nikoli tak, jak je prezentováno v předmětných daňových dokladech a shora popsané jednání vyústilo tím způsobem, že

v období od května 2012 do října 2013 v Brně a v Praze společnost XXXXX podala níže uvedená daňová přiznání k dani z přidané hodnoty:

dne 24. 5. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 4 měsíc 2012

dne 22. 6. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 5 měsíc 2012

dne 20. 7. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 6 měsíc 2012

dne 24. 8. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 7 měsíc 2012

dne 24. 9. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 8 měsíc 2012

dne 25. 10. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 9 měsíc 2012

dne 26. 11. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 10 měsíc 2012

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

dne 21. 12. 2012 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 11 měsíc 2012
dne 25. 1. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 12 měsíc 2012
dne 25. 2. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 1 měsíc 2013
dne 25. 3. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 2 měsíc 2013
dne 25. 4. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 3 měsíc 2013
dne 27. 5. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 4 měsíc 2013
dne 25. 6. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 5 měsíc 2013
dne 24. 7. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 6 měsíc 2013
dne 21. 8. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 7 měsíc 2013
dne 25. 9. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 8 měsíc 2013
dne 25. 10. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I za zdaňovací období 9 měsíc 2013
dne 22. 11. 2013 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu za zdaňovací období 10 měsíc 2013,

ve kterých byla klamavě uplatňována daň na vstupu z předmětných přijatých faktur a v důsledku toho byla bez právního důvodu snižována celková daňová povinnost k DPH obchodní korporace XXXXX,

přičemž těmito daňovými přiznáními společnost XXXXX, úspěšně nárokovala nadměrný odpočet DPH ve výši 315 285 506 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl být pouze 128 218 791 Kč a vlastní daňová povinnost ve výši 18 031 118 Kč a tímto jednáním došlo za zdaňovací období květen 2012–říjen 2013 ke zkrácení DPH ve výši nejméně **186 888 871 Kč**, ve kterých byla klamavě uplatňována daň na vstupu z předmětných přijatých faktur a v důsledku toho byla bez právního důvodu snižována celková daňová povinnost k DPH obchodní korporace XXXXX,

přičemž jednotliví obžalovaní se svým jednáním podíleli na skutku následujícím způsobem:

P.H.

společně s další osobou ze Slovenské republiky a D.D. na různých místech v České republice a na Slovensku organizoval a řídil nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu, v řetězcích firem, popsaných shora,

opětovně vyvážel zboží zpět do zahraničí, kdy následně žádal příslušného správce daně o vyplacení nadměrného odpočtu DPH za toto zboží, ačkoliv věděl, že společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, jsou obchodní společnosti, které nejsou řízeny jejich jednatelem, ale jinými osobami,

věděl, že tyto společnosti nikdy za toto zboží neodvedly DPH a že toto zboží pochází od další osoby ze Slovenské republiky a spol. XXXXX, případně od spol. XXXXX a zboží účelově přeprodáváno v řetězcích až k jeho spol. XXXXX,

D.D.

jako předseda představenstva společnosti XXXXX, společně s další osobou ze Slovenské republiky, P.H., J.M., P.S., Š.L., R.P., B.H., Z.M. a pravomocně odsouzenými J.K. a P.K. na různých místech v České republice a na Slovensku, pomáhal řídit nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu, který ve skutečnosti probíhal přímo mezi společnostmi XXXXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

XXXXX organizační složka a posléze XXXXX jako prodávajícími a společnosti XXXXX jako kupujícími s cílem krátit daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty a následně inkasovat nadměrný odpočet DPH prostřednictvím společnosti XXXXX,

organizoval a řídil sám nebo pomocí dalších osob jednatele společností XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX,

organizoval a řídil finanční toky sám nebo pomocí dalších osob a platby za zboží mezi jednotlivými společnostmi v řetězcích, tedy mezi společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, tak aby se zakryl přímý odběr zboží společností XXXXX, od spol. XXXXX, od spol. XXXXX organizační složka, případně od spol. XXXXX tedy od další osoby ze Slovenské republiky nebo P.S., kterého sám řídil,

věděl, že spol. XXXXX, spol. XXXXX, spol. XXXXX, spol. XXXXX, spol. XXXXX a spol. XXXXX, jsou pouze formálně řízené společnosti, že jednatele těchto společností jsou osoby sociálně slabé, závislé pouze na finanční hotovosti, kterou jim D.D. sám, prostřednictvím B.H. nebo třetích osob předával, případně že se jedná o osoby, které obchodní činnost pouze předstírají s cílem snadného výděлку, který od D.D. nebo třetích osob i dostávaly,

věděl, že tyto společnosti - první články v řetězci v ČR po dovozu, neodvádí DPH za zboží, které od těchto společností pouze formálně přes spol. XXXXX D.D. kupoval, a následně fakturačně toto zboží přeprodával spol. XXXXX CZ,

B.H.

v období nejméně od 17. 5. 2012 do 21. 10. 2013 společně s D.D., na různých místech v České republice a na Slovensku, případně na základě pokynu D.D., řídil osoby bez reálných rozhodovacích pravomocí, a to jednatele společností XXXXX a XXXXX, P.S., nar. XXXXX, jednatele společností XXXXX a XXXXX, J.M., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, R.P., nar. XXXXX, jednatele společností XXXXX, XXXXX, Z.M., nar. XXXXX, disponenta s účty spol. XXXXX, Š.L. nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX, pravomocně odsouzeného J.K., nar. XXXXX, jednatele společností XXXXX a XXXXX, pravomocně odsouzeného P.K., nar. XXXXX, jednatele společnosti XXXXX,

předkládal k podpisu jednatelům těchto společností účetní doklady nebo tím pověřoval Z.M., nar. XXXXX, případně jiné třetí osoby, aby tyto podpisy zajistily,

organizoval a řídil přepisy uvedených společností minimálně na jednatele R.P., P.S., J.M. a pravomocně odsouzené J.K. a P.K.,

komunikoval minimálně jménem společností XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX s daňovou poradkyní M.M.,

jednatele těchto společností buď sám, nebo za pomoci R.P., Z.M. vodil do bankovních poboček především ve městě Brně, kde dohlížel společně s D.D., Z.M. a R.P. na vkládání, případně vybírání finančních hotovostí u jednotlivých účtů uvedených společností,

toto všechno dělal s cílem zakrýt nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu mezi společnostmi XXXXX, XXXXX organizační složka a spol. XXXXX, dále mezi spol. XXXXX a spol. XXXXX,

věděl, že se jedná pouze o účelový obchod, s cílem neoprávněně vylákat nadměrný odpočet DPH u společnosti XXXXX,

pomáhal vytvářet fiktivní cestu zboží, a to přes společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX,

věděl, že spol. XXXXX, spol. XXXXX, spol. XXXXX, spol. XXXXX a spol. XXXXX nikdy neodvedou DPH za zboží, které je přes ně fakturováno a na vytvoření této situace se podílel,

P.S.

jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, v období od 20. 1. 2012 do

19. 9. 2012 a od 6. 3. 2013 do 30. 11. 2013, jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, v období od 6. 6. 2013 do 28. 6. 2013, jednatel společnosti XXXXX IČ: X X X X X, se sídlem X X X X X, (od 1. 2. 2012 do 22. 11. 2013 se sídlem XXXXX) v období od 1. 9. 2012 do současnosti,

disponent s účty společnosti XXXXX - č. XXXXX v období od 22. 3. 2012 do 8. 11. 2013, č. X X X X X v období od 3. 5. 2012 do 15. 10. 2012 a od 13. 8. 2013 do současnosti, č. XXXXX v období od 3. 5. 2012 do 15. 10. 2012 a od 13. 8. 2013 do současnosti,

disponent s účtem č. XXXXX společnosti XXXXX,

plnil pokyny a příkazy D.D. a B.H. směřující k předstírání obchodní činnosti společností XXXXX, XXXXX a XXXXX

a to včetně převodů finanční hotovosti mezi těmito společnostmi a společností XXXXX,

podepisoval ze strany B.H. a D.D. předkládané účetní doklady společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, ačkoliv věděl, že zdanitelná plnění v těchto účetních dokladech uvedená, nebyla uskutečněna,

prováděl vklady a výběry finanční hotovosti a bezhotovostní převody mezi společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX,

toto všechno dělal P.S. při plném vědomí s cílem zakrýt nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu mezi společnostmi XXXXX, XXXXX organizační složka a společností XXXXX, dále mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, kdy věděl, že se pouze fakturačně vytváří fiktivní cesta zboží, a to přes společnosti XXXXX, XXXXX, a XXXXX,

R.P.

jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX v období od 11. 5. 2012 do 2. 11. 2012 a od 6. 3. 2013 do 30. 11. 2013, jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, v období od 4. 1. 2013 do 2. 4. 2013,

disponent s účty společnosti XXXXX - č. XXXXX v období od 22. 6. 2012 do 27. 11. 2012 a od 8. 4. 2013 dosud a č. XXXXX v období od 22. 6. 2012 do 27. 11. 2012 a od 8. 4. 2013 dosud,

disponent s účty společnosti XXXXX č. XXXXX a č. XXXXX v období od 12. 5. 2013 do 28. 6. 2013,

plnil pokyny a příkazy D.D. a B.H., směřující k vytvoření fiktivní obchodní činnosti společností XXXXX a XXXXX, to včetně převodů finanční hotovosti mezi těmito společnostmi a společnostmi XXXXX

a XXXXX, podepisoval ze strany B.H. a D.D. mu předkládané účetní doklady společnosti XXXXX, od B.H. a D.D. přijímal finanční hotovost za služby, které na základě shora uvedených pokynů prováděl,

věděl, že cesta zboží přes společnosti XXXXX a XXXXX, je fiktivní, veškerou činnost uskutečňoval R.P. s cílem zakrýt nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu mezi společnostmi XXXXX, a XXXXX,

prováděl převody, vklady a výběry finanční hotovosti z výše uvedených účtů, ačkoliv věděl, že tyto společnosti nikdy neodvedou DPH za zboží, které je přes ně fakturováno,

Z.M.

disponent s účty společnosti XXXXX č. XXXXX v období od 13. 6. 2013 do současnosti a č. XXXXX v období od 13. 6. 2013 do současnosti,

disponent s účty společnosti XXXXX č. XXXXX a č. XXXXX v období od 12. 5. 2013 do 28. 6. 2013 v období od 12. 5. 2013 do současnosti,

plnil pokyny a příkazy B.H., D.D., případně dalších osob směřující k vytvoření fiktivní

obchodní činnosti společností XXXXX a XXXXX,

vodil do bankovních institucí minimálně P.K., již pravomocně odsouzeného, jednatele společnosti XXXXX, kde za něho i jednal při zakládání bankovních účtů, a to jak v ČR, tak i na Slovensku, organizoval a byl i přítomen výběrům a vkládání finanční hotovosti na účty společností XXXXX a XXXXX, které zároveň i ovládal a za P.K., který nebyl sám schopen samostatně za společnost XXXXX v bankovních pobočkách jednat, toto jednání zajišťoval, když toto všechno dělal Z.M. při plném vědomí s cílem zakrýt cyklický nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu mezi společnostmi XXXXX, (Slovensko), XXXXX organizační složka (ČR) a společnostmi XXXXX, dále mezi společnostmi XXXXX a XXXXX,

podílel se na převodech, vkladech a výběrech finanční hotovosti mezi těmito společnostmi a společnostmi XXXXX,

věděl, že se pouze účelově vytváří fiktivní cesta zboží, a to přes společnosti XXXXX (Maďarsko), XXXXX a XXXXX, kdy Z.M. sám prováděl převody finanční hotovosti mezi těmito společnostmi u výše uvedených účtů, u kterých byl disponentem, ačkoliv věděl, že společnosti XXXXX a XXXXX nikdy neodvedou DPH za zboží, které je přes ně fakturováno,

J.M.

jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX v období od 25. 7. 2012 do 4. 1. 2013,

disponent s účty společnosti XXXXX č. XXXXX v období od 14. 12. 2012 do 13. 6. 2013 a č. XXXXX v období od 14. 12. 2012 do 13. 6. 2013,

v období nejméně od 25. 7. 2012 až do 21. 10. 2013, s cílem získání finančních prostředků na své základní životní potřeby, J.M. plnil pokyny a příkazy od B.H. a od D.D., případně dalších osob, kdy tyto pokyny a příkazy směřovaly k vytvoření fiktivní obchodní činnosti společnosti XXXXX a k vytvoření obchodních vazeb se společnostmi XXXXX a XXXXX, (Slovensko), XXXXX (Maďarsko), XXXXX (Slovensko),

kdy toto všechno dělal J.M. při plném vědomí s cílem zakrýt nákup a prodej mědi a dalšího kovového materiálu mezi společnostmi XXXXX, spol. XXXXX organizační složka a spol. XXXXX, dále mezi spol. XXXXX a spol. XXXXX,

J.M. sám nebo se Z.M., prováděl převody finanční hotovosti mezi těmito společnostmi u výše uvedených účtů, u kterých byl disponentem,

pro zakrytí své účasti na trestné činnosti J.M. dne 27. 5. 2013 zpětně ukončil své jednání ve společnosti XXXXX, ke dni 4. 1. 2013, kdy se jednatelem stal i pravomocně odsouzený P.K., ačkoliv se fakticky podílel na fiktivním chodu této společnosti i po tomto datu;

Š.L.

jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX se sídlem XXXXX, v období od 2. 4. 2013 do 6. 6. 2013 a od 28. 6. 2013 do 10. 7. 2014,

disponent s účty spol. XXXXX č. XXXXX, č. XXXXX, v období od 28. 6. 2013 do současnosti,

s cílem získání finančních prostředků na své základní životní potřeby, Š.L. plnil pokyny a příkazy od B.H. a od D.D., případně od dalších osob, kdy tyto pokyny a příkazy směřovaly k vytvoření fiktivní obchodní činnosti společnosti XXXXX a k vytvoření fiktivních obchodních vazeb společnosti XXXXX se společnostmi XXXXX a spol. XXXXX,

podepisoval ze strany Z.M., B.H., D.D., případně dalších osob mu předkládané účetní doklady spol. XXXXX, předával těmto osobám dispoziční, podpisová i jiná práva vztahující se ke společnosti XXXXX,

nikdy nebyl v sídle této společnosti, společnost nijak neřídil ani reálně neprovozoval žádnou její činnost, nepřevzal, nevedl ani jinak fakticky nedisponoval účetní dokumentaci této

společnosti a věděl, že tato společnost nikdy neodvede DPH za zboží, jehož koupí a prodej pouze předstíral podpisem účetních dokumentů od těchto nebo dalších na trestné činnosti se podílejících osob, od kterých i přijímal finanční hotovost za služby, které na základě těchto pokynů prováděl, kdy mimo další těmto osobám podepsal veškeré mu předložené účetní dokumenty, plné moci i příkazy k bankovním transakcím,

chodil v doprovodu těchto osob do notářských kanceláří a bank v ČR i na Slovensku, kde za sebe nechal tyto osoby jednat,

na pokyn výše jmenovaných byl přítomen při zakládání bankovních účtů společnosti XXXXX, vybírání a vkládání finanční hotovosti na účty spol. XXXXX, případně u převodů finanční hotovosti,

v období od 2. 4. 2013 do 6. 6. 2013 a od 28. 6. 2013 do 10. 7. 2014 nevedl řádně daňovou evidenci společnosti XXXXX, nevedl řádně účetní doklady, účetní zápisy a knihy přijatých a vydaných faktur, pokladní knihu, knihu jízd, seznam majetku, inventurní soupisy a odpisové plány, dále nesestavoval účetní závěrky a nevyhotovoval výroční zprávy a ačkoliv podával prostřednictvím daňového poradce přiznání k DPH, do těchto daňových přiznání zahrnoval reálně neuskutečněná zdanitelná plnění. Účetnictví tedy ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, zejména ve smyslu ustanovení § 4 a § 8 tohoto zákona Š.L. nevedl a pro správce daně byl nekontaktní;

společnost XXXXX

v rámci své činnosti se na základě jednání předsedy představenstva D.D., v Brně, Lupenicích i jinde, v období od 17. 5. 2012 do 14. 10. 2013 podílela na realizaci účelově vytvořených obchodů s hutním materiálem (mědí, zinkem, niklem), které fiktivně pořídila od tzv. „ztracených obchodníků“, společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, ačkoliv zboží bylo reálně nakupováno od společnosti XXXXX,

s. r. o. (Slovensko) a XXXXX organizační složka, Česká republika (přes společnost XXXXX, Maďarsko), předstírala standardní nákupy zmíněného zboží v tuzemsku a toto zboží následně prodávala, mimo jiné společnosti XXXXX, za cenu pouze nepatrně navýšenou, podílela se na vytvoření dojmu důvěryhodnosti všech společností v takto vytvořených řetězcích, vše za účelem zastření skutečného cíle protizákonné činnosti, tedy získat neoprávněný finanční prospěch přenesením daňové povinnosti vzniklé z titulu pořízení zboží z jiného členského státu na jiné společnosti (tzv. ztracené obchodníky), získat nárok na nadměrný odpočet DPH za zboží, které její odběratel, společnost XXXXX na konci řetězce, vyvezla opět do zahraničí;

společnost XXXXX

v rámci své činnosti, se na základě jednání jednatele P.H., v XXXXX, i jinde, v období od 1. 1. 2012 do 14. 10. 2013 podílela na realizaci účelově vytvořených obchodů s hutním materiálem (mědí, zinkem, niklem), které fiktivně pořídila od společnosti XXXXX, ačkoliv zboží bylo reálně nakupováno od společností XXXXX, (Slovensko) a XXXXX organizační složka Česká republika (přes společnost XXXXX, Maďarsko), předstírala standardní nákupy zmíněného zboží v tuzemsku od společností XXXXX a XXXXX, se snahou navodit dojem důvěryhodnosti obchodování, kdy toto zboží následně prodala zahraničním odběratelům, vše za účelem zastření skutečného cíle protizákonné činnosti, tedy získat neoprávněný finanční prospěch přenesením daňové povinnosti vzniklé z titulu pořízení zboží z jiného členského státu na jiné společnosti (tzv. ztracené obchodníky), získat nárok na nadměrný odpočet DPH za zboží, které společnost XXXXX vyvezla opět do zahraničí.

II.

F.D., L.V., společnost XXXXX

společně konali s další osobou ze Slovenské republiky a s již pravomocně odsouzenými D.P. a A.P. a činili níže popsané dílčí jednání v rámci organizované zločinecké skupiny s vnitřní vertikální organizační strukturou a hierarchií, za využití svých majetkových účastí, řídicích a rozhodovacích pravomocí v obchodních společnostech jak na území České republiky, tak v zahraničí a s dlouhodobým působením ve vzájemné součinnosti a kooperaci jednali takovým

způsobem, aby založili a udržovali formálně právně existující obchodní korporace, které zapojili do řetězce koupí a prodejů níže uvedeného zboží, v rámci kterých docházelo k soustavným prodejům a koupím bez reálného ekonomického významu a ekonomické potřeby, přičemž sledovali to, aby obchodní korporace v řetězci (obchodní korporace, které jsou v níže popsaných řetězcích s podtržením), pořídily zboží z jiného členského státu EU (§ 25 odst. 1 ZDPH) a následně ho prodaly dalšímu tuzemskému subjektu, vzniklou daň z přidané hodnoty buď vůbec nepřiznaly (§ 21 odst. 1, § 108 odst. 1 písm. a) ZDPH), případně přiznanou daň neodvedly (§ 101 odst. 1 zákona ZDPH), a umožnily aby, obchodní korporace na konci řetězce (vyznačeny v popisu řetězců tučně) získaly možnost nedůvodně si v daňovém přiznání vykázat daň na vstupu (§ 72 odst. 1 ZDPH) za zboží, u kterého nebyla řádně uhrazena DPH prvním tuzemským článkem v níže popsaných řetězcích, vyznačeným podtržením a snížit tak bez právního důvodu svoji daňovou povinnost k DPH, případně nárokovat nadměrný odpočet DPH

přičemž obžalovaní s další osobou ze Slovenské republiky a s pravomocně odsouzenými D.P. a A.P. založili a udržovali níže uvedené řetězce koupí a prodejů:

A) 4. čtvrtletí roku 2012

XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, Maďarsko - IČ: XXXXX – XXXXX, ČR, IČ: XXXXX – XXXXX, ČR, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 9)

B) 1. a 2. čtvrtletí roku 2013:

XXXXX, s.r.o., Slovenská republika, IČ: XXXXX – XXXXX, Maďarsko - IČ: XXXXX – XXXXX, ČR, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 10)

1. a 2. čtvrtletí roku 2013:

XXXXX, organizační složka s.r.o., ČR, IČ: XXXXX – XXXXX, Maďarsko - IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 11)

C) květen až červenec roku 2013:

XXXXX, s.r.o., Slovenská republika, IČ: XXXXX – XXXXX, Polská republika, IČ XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 12)

červen až srpen roku 2013:

XXXXX, organizační složka s.r.o. ČR, IČ: XXXXX – XXXXX, Polská republika, IČ XXXXX – XXXXX, ČR, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 13)

D) srpen až říjen roku 2013:

XXXXX, Slovenská republika, IČ: XXXXX – XXXXX, Polská republika, IČ XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX – XXXXX, IČ: XXXXX (viz níže tabulka č. 14)

kdy předmětem formálních koupí a prodejů (kvantifikovaných, co do počtu fakturačních případů, množství zboží a ceny, v níže uvedených tabulkách) ve shora popsaných řetězcích byly výrobky z barevných kovů

Tabulka č. 9:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX	XXXXX prodal zboží XXXXX	XXXXX prodalo zboží společnostem XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX
			(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)
Říjen 2012	19	457,220	3 406 097,82 EUR	3 049 867,07 EUR	3 178 656,88 EUR
Listopad 2012	23	552,986	3 481 456,44 EUR	2 794 312,01 EUR	3 404 085,86 EUR
Prosinec 2012	8	188,998	1 193 191,90 EUR	540 694,77 EUR	1 180 182,49 EUR

Tabulka č. 10:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX	XXXXX prodal zboží XXXXX	XXXXX prodalo zboží XXXXX
			(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)
Leden 2013	11	261,961	1 462 651,92 EUR	1 317 538,45 EUR	1 301 356,46 EUR
Únor 2013	24	553,788	3 365 520,20 EUR	2 973 624,70 EUR	2 990 150,14 EUR
Březen 2013	27	636,496	3 294 347,99 EUR	2 767 166,81 EUR	2 920 494,60 EUR
Duben 2013	25	560,143	2 563 254,19 EUR	2 095 984,40 EUR	2 238 314,79 EUR
Květen 2013	23	428,674	2 142 653,30 EUR	1 759 275,98 EUR	1 901 337,54 EUR

Tabulka č. 11:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX organizační složka prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
			(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)	(cena bez DPH v EUR)
Leden 2013	6	139,460	914 583,75 EUR	845 835,21 EUR	850 018,81 EUR
Únor 2013	2	47,102	310 038,86 EUR	144 949,73 EUR	289 517,89 EUR
Březen 2013	15	358,309	2 283 891,32 EUR	1 237 711,42 EUR	2 061 468,32 EUR
Duben 2013	8	190,952	1 165 472,93 EUR	1 037 799,60 EUR	1 035 888,99 EUR

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

Květen 2013	1	24,122	146 565,75 EUR	133 371,94 EUR	134 095,60 EUR
-------------	---	--------	----------------	----------------	----------------

Tabulka č. 12:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
Květen 2013	16	179,546	1 064 946,96 EUR	953 365,29 EUR	954 935,15 EUR
Červen 2013	55	933,071	3 510 783,42 EUR	3 055 264,75 EUR	3 218 730,47 EUR
Červenec 2013	68	885,103	2 989 248,22 EUR	2 594 060,87 EUR	2 636 748,09 EUR

Tabulka č. 13:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX organizační složka s.r.o. prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
Červen 2013	1	23,770	140 148,39 EUR	131 425,71 EUR	132 138,81 EUR
Červenec 2013	4	95,476	554 083,02 EUR	519 196,39 EUR	522 060,65 EUR
Srpen 2013	5	96,973	650 208,44 EUR	357 247,60 EUR	609 498,29 EUR

Tabulka č. 14:

období	počet faktur	množství (t)	XXXXX prodal zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)	XXXXX prodalo zboží XXXXX (cena bez DPH v EUR)
Srpen 2013	51	695,356	1 634 630,68 EUR	1 365 460,47 EUR	1 409 152,32 EUR
Září 2013	50	816,859	3 115 469,63 EUR	2 793 633,69 EUR	2 803 863,60 EUR
Říjen 2013	20	336,904	1 629 517,05 EUR	1 463 456,78 EUR	1 460 153,69 EUR

přičemž ve skutečnosti spolu obchodovala první a poslední obchodní korporace ve shora popsaných řetězcích přímo, nikoli tak, jak je prezentováno v předmětných daňových dokladech, přičemž shora popsané jednání vyústilo tím způsobem, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

společnost XXXXX podala dne 31. 1. 2013 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 7 daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2012 ve kterém byla klamavě uplatňována daň na vstupu z předmětných přijatých faktur a v důsledku toho byla bez právního důvodu snižována celková daňová povinnost k DPH této obchodní korporace

a tímto daňovým přiznáním společnost XXXXX úspěšně nárokovala nadměrný odpočet DPH ve výši 49 386 836 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl být pouze 17 311 361 Kč a tímto jednáním došlo za zdaňovací období únor 2013–říjen 2013 ke zkrácení DPH ve výši nejméně **32 075 475 Kč**,

v období od března 2013 do října 2013 ve Frýdku-Místku u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku obchodní korporace XXXXX podala níže uvedená daňová přiznání k dani z přidané hodnoty:

dne 22. 3. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 2 měsíc 2013

dne 23. 4. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 3 měsíc 2013

dne 24. 5. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 4 měsíc 2013

dne 24. 6. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 5 měsíc 2013

dne 23. 7. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 6 měsíc 2013

dne 20. 8. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 7 měsíc 2013

dne 23. 9. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 8 měsíc 2013

dne 22. 10. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 9 měsíc 2013

dne 25. 11. 2013 u Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště ve Frýdku-Místku za zdaňovací období 10 měsíc 2013 ve kterých byla klamavě uplatňována daň na vstupu z předmětných přijatých faktur a v důsledku toho byla bez právního důvodu snižována celková daňová povinnost k DPH obchodní korporace XXXXX

přičemž těmito daňovými přiznáními společnost XXXXX úspěšně nárokovala nadměrný odpočet DPH ve výši 320 895 638 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl být pouze 173 145 954 Kč a tímto jednáním došlo za zdaňovací období únor 2013–říjen 2013 ke zkrácení DPH ve výši nejméně **147 742 218 Kč**,

přičemž jednotliví obžalovaní se podíleli na skutku následujícím způsobem:

F.D.

jednatel a posléze zástupce na základě plné moci společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX,

nejméně v době od 3. 10. 2012 do nejméně 31. 10. 2013, v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty, jednak sám a jednak prostřednictvím své švagrové a účetní společnosti XXXXX D.P., která je již pravomocně ve věci odsouzena, organizoval a řídil činnost ve společnosti XXXXX,

v období 1-2Q/2013 ovládal společnosti tzv. ztraceného obchodníka XXXXX, Maďarsko a XXXXX,

dával úkoly pravomocně odsouzené D.P. k provádění účetních operací za společnost XXXXX jednak sám a jednak prostřednictvím pravomocně odsouzené D.P. úkoloval pravomocně odsouzeného A.P. k účetním operacím společností tzv. „ztracených obchodníků", 5 - 7/2013 XXXXX, 8 - 10/2013 XXXXX a dalších společností vnitřní části

řetězce - 5 - 10/2013 - společnost XXXXX, ČR, XXXXX, Polská republika, kdy společnost XXXXX, prodávala zboží společnosti XXXXX za podstatně nižší cenu, než účetně nakupovali společnosti na počátku řetězce - XXXXX, Maďarsko, XXXXX, Polská republika, od společnosti XXXXX, SR, XXXXX organizační složka, ČR - první článek řetězce, u které si od 21. 3. 2013 množství, cenu za zboží a dodávky domlouval s jednatelem společnosti XXXXX, napřímo L.V. (XXXXX - profitující článek obchodního řetězce), s tím, že na takto domluvené zboží – měděné katody a měděné dráty (zinek, či jiné komodity) L.V. posílal objednávky a platby na společnost XXXXX, která platby dál přeposílala přes společnosti ovládané uvnitř řetězce na účty společnosti XXXXX,

přebíral zboží v 1-2Q/2013 za společnost XXXXX, Maďarsko a přes tuto společnost platil další osobě ze Slovenské republiky cca o 290-350 EUR na tunu víc, než byl průměr burzy LME a po zaúčtování zboží přes společnosti „missing trader“ - 4Q 2012 XXXXX, 1-2Q/2013 XXXXX, 5 - 7/2013 XXXXX 8 - 10/2013 XXXXX, 5 - 10/2013 a následně společnost XXXXX ponížil cenu zboží na úkor neodvedené DPH na cca 300-350 EUR pod průměr burzy, za kterou toto zboží prodával - společnosti XXXXX,

L.V.

v době od 1. 2. 2013 do nejméně 31. 10. 2013 se domlouval ohledně nákupu zboží přímo s jednatelem společnosti XXXXX, kde si na společnost XXXXX objednával množství, druh a cenu měděných katod, měděného drátu a zinku, obvykle na měsíční průměr burzy, s vědomím, že výše uvedené zboží je fakturováno přes další společnosti účelově vytvořeného řetězce,

společně s další osobou ze Slovenské republiky plánovali požadavek dodávek jednotlivých druhů zboží na rok 2013, a po společné domluvě posílal objednávky na takto domluvené zboží na společnost XXXXX, kde jednal s F.D.- jednatelem společnosti XXXXX a s účetní společnosti – již pravomocně odsouzenou D.P. ve věci plateb a dodávek zboží s vědomím, že objednané zboží jede od společnosti XXXXX, SR a XXXXX organizační složka, ČR v 1. a 2. čtvrtletí roku 2013 přes Maďarskou společnost XXXXX a od května do října roku 2013 přes Polskou společnost XXXXX Z XXXXX do skladu společnosti XXXXX ve XXXXX,

platby z účtu společnosti XXXXX zasílal na účet společnost XXXXX, která platby dál přeposílala společnosti XXXXX, přes účty společností zapojených do jednotlivých řetězců, které byly účelově vytvořeny s úmyslem ponížít cenu zboží směrem ke společnosti XXXXX-poslednímu článku řetězce a to prostřednictvím společností tzv. „ztracených obchodníků“ – 1. až 2. čtvrtletí roku 2013 XXXXX v červenci až srpnu roku 2013 XXXXX, v srpnu až říjnu roku 2013 XXXXX, přičemž věděl, že tyto společnosti nepodávaly příznání k dani z přidané hodnoty, ač měly odvést a neodvedly daň z přidané hodnoty, čímž byly vytvořeny podmínky k ponížení základní ceny zboží,

věděl, že pokud nakupuje od společnosti XXXXX, přes společnost XXXXX, že se v průběhu řetězce krátí DPH, dále věděl, že cena od XXXXX, s. r. o. odpovídá ceně na LME +230 EUR za tunu u krompažského drátu, přičemž společnost XXXXX nakupovala toto zboží cca 250–300 EUR pod průměrem cen na LME (London Metal Exchange – Londýnská burza kovů),

věděl, že zboží - krompažský drát, které si domlouval s další osobou ze Slovenské republiky, je vyvážen přes Győr, nebo přes Polsko a tam se na toto zboží vystaví další doklady na dodávku do skladu společnosti XXXXX ve XXXXX;

společnost XXXXX

v rámci své činnosti prostřednictvím jednatele L.V. nejméně od 1. 2. 2013 do nejméně 31. 10. 2013 se podílela na nákupu zboží přímo od společnosti XXXXX, případně XXXXX, organizační složka, ČR, kde si objednávala množství, druh a cenu zboží obvykle na měsíční průměr burzy a po společné domluvě posílala objednávky na toto zboží na společnost XXXXX v 1. a 2. čtvrtletí roku 2013 přes Maďarskou společnost XXXXX od května do října roku 2013 přes Polskou společnost XXXXX Z XXXXX, ačkoli předmětné zboží bylo fakticky objednáváno přímo od společnosti XXXXX, SR a XXXXX organizační složka, ČR

finanční platby společnost XXXXX zasílala společnosti XXXXX, která platby dál přeposílala společnosti XXXXX, přes účty společností dle jednotlivých řetězců, které byly účelově vytvořeny s úmyslem ponížít cenu zboží směrem ke společnosti XXXXX - poslednímu článku řetězce a to prostřednictvím společností tzv. „ztracených obchodníků“ –

1. a 2. čtvrtletí roku 2013 XXXXX, květen až červenec roku 2013 XXXXX, srpen až říjen roku 2013 XXXXX, kdy tyto nepodávaly přiznání k dani z přidané hodnoty, měly odvést a neodvedly daň z přidané hodnoty, čímž byly vytvořeny podmínky k neoprávněnému nárokování odpočtu DPH.

III.

F.D.

V období do 22. 10. 2014 v Uherském Hradišti, v Přerově, v Praze, případně jinde v České republice se společným jednáním s pravomocně odsouzenými A.P., A.G., R.K., A.B., P.K. a R.M. ve společném úmyslu neoprávněně se obohatit na úkor daně z přidané hodnoty podíleli jako součást skupiny osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, na soustavném páchání daňové trestné činnosti, a to tak, že vytvořili z obchodních korporací:

- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX (původně se sídlem XXXXX)
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX (od 20. 5. 2015 XXXXX)
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX (od 7. 2. 2017 XXXXX)
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX a
- XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX,

které ovládali, obchodní řetězce, v rámci kterých docházelo k nákupům a prodejům měděných katod, pneumatik a s tím souvisejících služeb (převaz) tak, že obchodní korporace, které byly zařazeny na prvním místě v řetězci (XXXXX), nejprve pořídily měděné katody a s tím související služby od polské společnosti XXXXX či pneumatiky od slovenských dodavatelů XXXXX, XXXXX a XXXXX, aniž by pořízení zboží a služeb z jiného členského státu (ve smyslu § 25 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty – dále jen ZDPH), jakož i následné dodání zboží tuzemským odběratelům (§ 21 odst. 1 ZDPH), přiznaly ve svých přiznáních k dani z přidané hodnoty, přičemž další obchodní korporace v řetězci XXXXX, XXXXX a XXXXX zboží pouze formálně přeprodávaly dalším odběratelům, čímž jim zajišťovaly možnost odpočtu daně na vstupu za zboží či služby ve smyslu § 72 odst. 1 ZDPH, ačkoli daň prvním tuzemským článkem řetězce nebyla přiznána a odvedena,

1. v době od 19. 2. 2014 do 11. 7. 2014 pravomocně odsouzený **A.P.** jako jednatel společnosti XXXXX, na základě požadavků a pokynů **F.D.**, jednajícího z titulu generální plné moci jménem společnosti XXXXX, společně s již pravomocně odsouzenými **A.G., R.K., A.B. a P.K.** vytvořili obchodní řetězce ve složení:

XXXXX → XXXXX → XXXXX → XXXXX a

XXXXX) → XXXXX → XXXXX → XXXXX → XXXXX

přes které uskutečnili obchody s měděnými katodami, v rámci nichž společnost XXXXX nakoupila od polské společnosti XXXXX měděné katody a s tím související přijaté služby (převazy) takto:

číslo FA	zd. plnění	komodita	hmotnost	částka EUR	celkem v Kč dle akt. kurzu	DPH
M140100012	19.2.2014	CU katody BOR	23390	128 297,19	3 516 625,98	738 491,46
M140100013	20.2.2014	CU katody BOR	22819	125 849,75	3 446 395,40	723 743,03

M140100015	24.2.2014	CU katody BOR	22863	126 092,42	3 450 519,07	724 609,01
M140100014	24.2.2014	CU katody BOR	22921	127 514,11	3 489 423,62	732 778,96
M140100016	26.2.2014	CU katody BOR	23083	127 305,75	3 479 266,15	730 645,89
M140100018	3.3.2014	přeprava	0	600,00	16 410,00	3 446,10
M140100017	3.3.2014	CU katody BOR	23062	127 189,93	3 478 644,59	730 515,36
M140100019	4.3.2014	CU katody BOR	23025	126 295,12	3 456 065,96	725 773,85
M140100021	10.3.2014	přeprava	0	600,00	16 404,00	3 444,84
M140100020	10.3.2014	CU katody BOR	22924	126 012,77	3 445 189,13	723 489,72
M140100022	12.3.2014	CU katody BOR	22995	118 194,30	3 232 614,11	678 848,96
M140100023	18.3.2014	CU katody BOR	23025	117 657,75	3 225 587,22	677 373,32
M140100025	21.3.2014	přeprava	0	600,00	16 473,00	3 459,33
M140100024	21.3.2014	CU katody BOR	23207	118 587,77	3 255 827,23	683 723,72
M140100026	25.3.2014	CU katody BOR	23236	118 735,96	3 252 771,62	683 082,04
M140100028	28.3.2014	přeprava	0	600,00	16 452,00	3 454,92
M140100027	28.3.2014	CU katody BOR	22965	117 351,15	3 217 768,53	675 731,39
M140100029	1.4.2014	CU katody BOR	22811	116 564,21	3 199 687,56	671 934,39
M140100030	3.4.2014	CU katody BOR	23288	118 847,28	3 260 575,13	684 720,78
M140100031	4.4.2014	přeprava	0	600,00	16 458,00	3 456,18
M140100032	8.4.2014	CU katody BOR	23060	118 019,93	3 235 516,38	679 458,44
M140100033	9.4.2014	CU katody BOR	23087	118 158,11	3 238 123,00	680 005,83
M140100034	14.4.2014	CU katody BOR	22958	117 497,90	3 227 079,82	677 686,76
M140100035	15.4.2014	přeprava	0	1 900,00	52 174,00	10 956,54
M140100036	15.4.2014	CU katody BOR	22983	117 474,16	3 225 840,43	677 426,49
M140100037	25.4.2014	CU katody BOR	22945	117 279,93	3 220 506,88	676 306,44
M140100039	30.4.2014	CU katody BOR	22913	116 686,74	3 203 634,45	672 763,23
M140100038	30.4.2014	CU katody BOR	22931	116 778,41	3 206 151,25	673 291,76
M140100040	6.5.2014	CU katody BOR	23212	118 583,14	3 253 328,45	683 198,97
M140100041	12.5.2014	CU katody BOR	23179	118 090,28	3 235 083,22	679 367,48
M140100042	14.5.2014	CU katody BOR	23044	117 402,50	3 220 937,59	676 396,89

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

M140100043	16.5.2014	CU katody BOR	22664	115 568,95	3 171 789,83	666 075,86
M140100044	19.5.2014	přeprava	0	900,00	24 727,50	5 192,78
M140100045	20.5.2014	CU katody BOR	23603	120 357,13	3 307 413,93	694 556,93
M140100046	22.5.2014	CU katody BOR	23216	118 383,72	3 249 041,20	682 298,65
M140100047	23.5.2014	přeprava	0	600,00	16 464,00	3 457,44
M140100048	28.5.2014	CU katody BOR	22874	116 639,79	3 200 595,84	672 125,13
M140100049	29.5.2014	přeprava	0	300,00	8 244,00	1 731,24
M140100050	2.6.2014	CU katody BOR	23022	121 797,20	3 346 987,06	702 867,28
M140100051	4.6.2014	CU katody BOR	23088	125 254,71	3 440 120,61	722 425,33
M140100052	5.6.2014	CU katody BOR	23173	125 715,84	3 451 528,39	724 820,96
M140100053	6.6.2014	přeprava	0	900,00	24 718,50	5 190,89
M140100054	9.6.2014	CU katody BOR	23436	123 987,45	3 403 455,50	714 725,66
M140100055	10.6.2014	CU katody BOR	23456	124 093,26	3 406 359,99	715 335,60
M140100056	13.6.2014	CU katody BOR	23152	122 484,96	3 360 987,30	705 807,33
M140100057	16.6.2014	přeprava	0	900,00	24 691,50	5 185,22
M140100058	16.6.2014	CU katody BOR	23070	122 474,02	3 360 074,74	705 615,70
M140100059	18.6.2014	CU katody BOR	22943	121 799,80	3 347 667,50	703 010,18
M140100060	24.6.2014	CU katody BOR	22695	120 483,22	3 306 661,97	694 399,01
M140100061	1.7.2014	CU katody BOR	21722	116 429,92	3 193 672,71	670 671,27
M140100062	3.7.2014	přeprava	0	1 200,00	32 922,00	6 913,62
M140100063	7.7.2014	CU katody BOR	23193	127 523,93	3 498 619,02	734 709,99
M140100064	9.7.2014	CU katody BOR	23360	129 537,97	3 553 874,21	746 313,58
M140100066	11.7.2014	přeprava	0	500,00	13 720,00	2 881,20

136 551 871,05 **28 675 892,92**
4 979 198,43 **Kč** **Kč**

když fakticky byly měděné katody dodávány od českého dodavatele XXXXX, IČO: XXXXX, ze skladu v Olomouci do skladu společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, ve XXXXX, okres XXXXX,

2 v době od 10. 7. 2014 do 21. 10. 2014 pravomocně odsouzený **A.P.** na základě požadavků a pokynů **F.D.** společně s již pravomocně odsouzenými **A.G. a R.M.** vytvořili obchodní řetězce ve složení: XXXXX (Polsko) → XXXXX → XXXXX → XXXXX → XXXXX

XXXXX → XXXXX → XXXXX → **XXXXX** → XXXXX

XXXXX → XXXXX → XXXXX → **XXXXX**

přes které uskutečnili obchody s měděnými katodami, v rámci nichž společnost XXXXX nakoupila od polské společnosti XXXXX měděné katody a s tím související přijaté služby (přepravy) takto:

číslo FA	zd. plnění	komodita	hmotnost	částka EUR	celkem v Kč dle akt. kurzu	DPH
M140100065	10.7.2014	CU katody BOR	23368	129 582,34	3 555 739,41	746 705,28
M140100067	15.7.2014	CU katody BOR	23089	127 736,89	3 503 822,89	735 802,81
M140100069	16.7.2014	přeprava	0	580,00	15 918,10	3 342,80
M140100068	16.7.2014	CU katody BOR	22626	125 175,40	3 435 438,85	721 442,16
M140100071	21.7.2014	CU katody BOR	22969	127 073,01	3 490 060,22	732 912,65
M140100070	21.7.2014	CU katody BOR	23180	128 240,34	3 522 120,94	739 645,40
M140100072	22.7.2014	CU katody BOR	22627	125 588,22	3 451 164,29	724 744,50
M140100073	23.7.2014	přeprava	0	1 480,00	40 633,40	8 533,01
M140100074	24.7.2014	CU katody BOR	23326	129 467,93	3 557 778,72	747 133,53
M140100075	30.7.2014	CU katody BOR	23108	130 339,52	3 584 988,50	752 847,58
M140100076	1.8.2014	přeprava	0	950,00	26 258,00	5 514,18
M140100077	4.8.2014	CU katody BOR	22704	128 060,78	3 540 240,26	743 450,46
M140100078	7.8.2014	CU katody BOR	23131	127 810,34	3 558 878,92	747 364,57
M140100079	8.8.2014	CU katody BOR	22909	126 583,68	3 523 456,73	739 925,91
M140100080	11.8.2014	CU katody BOR	22963	126 882,06	3 533 665,37	742 069,73
M140100081	18.8.2014	CU katody BOR	23291	130 134,97	3 631 416,34	762 597,43
M140100082	22.8.2014	přeprava	0	660,00	18 371,10	3 857,93
M140100083	26.8.2014	CU katody BOR	22831	126 576,43	3 522 622,05	739 750,63
M140100084	26.8.2014	CU katody BOR	22839	126 734,98	3 527 034,49	740 677,24
M140100085	28.8.2014	CU katody BOR	22924	128 869,79	3 579 358,42	751 665,27

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

M140100086	4.9.2014	CU katody BOR	22292	125 316,93	3 466 266,28	727 915,92
M140100087	9.9.2014	CU katody BOR	22789	130 211,33	3 603 598,56	756 755,70
M140100088	12.9.2014	CU katody BOR	22962	129 062,74	3 562 131,62	748 047,64
M140100089	16.9.2014	CU katody BOR	22388	125 836,46	3 467 423,66	728 158,97
M140100090	18.9.2014	CU katody BOR	21988	125 029,48	3 440 811,29	722 570,37
M140100091	19.9.2014	CU katody BOR	21218	120 651,06	3 326 952,98	698 660,13
M140100093	22.9.2014	přeprava	0	155,40	4 280,49	898,90
M140100092	22.9.2014	CU katody BOR	21895	124 500,66	3 429 370,68	720 167,84
M140100095	24.9.2014	přeprava	0	1 450,00	39 875,00	8 373,75
M140100094	24.9.2014	CU katody BOR	21358	121 447,14	3 339 796,35	701 357,23
M140100096	26.9.2014	CU katody BOR	21363	121 475,57	3 344 829,82	702 414,26
M140100097	1.10.2014	CU katody BOR	21213	120 622,63	3 316 519,21	696 469,03
M140100099	3.10.2014	CU katody BOR	22921	130 334,77	3 580 947,81	751 999,04
M140100098	3.10.2014	CU katody BOR	23025	130 926,14	3 597 195,70	755 411,10
M140100100	8.10.2014	přeprava	0	1 045,00	28 716,60	6 030,49
M140100101	8.10.2014	CU katody BOR	22749	129 356,73	3 554 722,94	746 491,82
M140100102	9.10.2014	CU katody BOR	22556	124 771,90	3 427 484,09	719 771,66
M140100103	13.10.2014	CU katody BOR	22501	127 670,00	3 516 670,15	738 500,73
M140100104	15.10.2014	CU katody BOR	21164	118 514,80	3 264 490,17	685 542,93
M140100105	21.10.2014	CU katody BOR	22791	129 301,55	3 570 015,80	749 703,32

4 186 206,97 **115 501 066,18** **24 255 223,90**
EUR **Kč** **Kč**

když fakticky byly měděné katody dodávány ze skladu českého dodavatele XXXXX
v XXXXX do skladu společnosti XXXXX ve XXXXX, okres XXXXX, či do skladu
společnosti XXXXX IČO: XXXXX, v XXXXX,

**příčemž úloha jednotlivých obžalovaných v rámci uvedených obchodních řetězců
spočívala zejména v tom, že:**

F.D.

vymyslel celý průběh obchodů a seznámil s ním pravomocně odsouzeného A.P., který si na
popud F.D. za účelem nákupu měděných katod od českého dodavatele XXXXX pořídil
polskou společnost XXXXX a prostřednictvím této společnosti pak měděné katody obratem

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

dodával zpět do České republiky společnostem, které v souvislosti s obchody nepřiznávaly a neplatily daň z přidané hodnoty z pořízení zboží z jiného členského státu a z jeho tuzemského prodeje,

přebíral od pravomocně odsouzeného A.P. zisk z obchodů, který zůstal u prvních tuzemských článků řetězce, dával pravomocně odsouzenému A.P. pokyny k provedení „zkrácené“ verze přepravy měděných katod, která nebyla provedena přes Polsko, určoval, přes které články řetězce budou obchody prováděny, dával pravomocně odsouzenému A.P. pokyny ke změnám jednotlivých článků řetězce,

ovládal společnost XXXXX, jejímž jménem z titulu plné moci jednal, sám či prostřednictvím dalších osob ovládal bankovní účty této společnosti, na kterých probíhaly platby s obchody související, a vystavoval jménem této společnosti faktury o prodeji měděných katod odběratelské společnosti XXXXX,

vyplácel pravomocně odsouzenému A.P. za jeho služby v souvislosti s řetězcovými obchody sám či prostřednictvím pravomocně odsouzeného K.T. odměnu ve výši 50 až 70 tisíc Kč měsíčně,

a takto se účastnil na způsobení škody České republice, zastoupené Finančními úřady pro Olomoucký kraj a pro hlavní město Prahu, v celkové výši 52 931 116,82 Kč,

přičemž takto F.D. jednal s vědomím, že shora popsané zřetězené obchody nemají ekonomický smysl a přeprodávání měděných katod přes polskou XXXXX či od slovenských dodavatelů pořízených pneumatik přes několik obchodních společností v České republice je prováděno jen za účelem opatření si zboží bez daně z přidané hodnoty, která nebyla prvním tuzemským článkem řetězce přiznána ani odvedena, v důsledku čehož bylo dalším článkům řetězce umožněno uplatňovat odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu neoprávněně,

přičemž jednotliví obžalovaní se na zkrácení daně v rámci výše uvedené trestné činnosti podíleli v následujícím finančním rozsahu:

obžalovaný	období	výše zkrácené daně
P.H.	od 17. 5. 2012. do 21. 10. 2013	186 888 872,00 Kč
B.H.	od 17. 5. 2012 do 21. 10. 2013	186 888 872,00 Kč
XXXXX	od 17. 5. 2012 do 21. 10. 2013	186 888 872,00 Kč
R.P.	od 14. 6. 2012 do 14. 10. 2013	32 939 441,66 Kč
P.S.	od 17. 5. 2012 do 14. 10. 2013	15 766 442,53 Kč
Z.M.	od 14. 6. 2012 do 14. 10. 2013	130 760 842,00 Kč
D.D.	od 17. 5. 2012 do 14. 10. 2013	175 916 999,71 Kč
Spol. XXXXX		
XXXXX	od 17. 5. 2012 do 14. 10. 2013	175 916 999,71 Kč
J.M.	od 4. 1. 2013 nejméně do 14. 10. 2013	128 897 057,00 Kč
Š.L.	od 2. 4. 2013 do 14. 10. 2013	1 685 942,48 Kč
F.D.	od 3. 10. 2012 do 21. 10. 2014	232 748 909,82 Kč
L.V.	od 1. 2. 2013 nejméně do 31. 10. 2013	147 742 218,00 Kč
XXXXX	od 1. 2. 2013 do 31. 10. 2013	147 742 218,00 Kč

Za to bylo rozhodnuto o uložení trestů:

Obžalovanému F.D. podle § 44 tr. zákoníku per analogiam upuštění od uložení souhrnného trestu.

Obžalovanému P.H. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 6 měsíců,

pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 20 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 3 000 000 Kč. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let.

Obžalovanému D.D. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za tento trestný čin a sbíhající se trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, dne 2. 11. 2022, č. j. 62 T 6/2021-575, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. 3 To 107/2022, souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 6 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 3 000 000 Kč. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let. Současně byl zrušen výrok o trestu týkající se obžalovaného D.D. z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, dne 2. 11. 2022, č. j. 62 T 6/2021-575, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. 3 To 107/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovanému B.H. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 4 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 2 000 000 Kč.

Obžalovanému P.S. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 2 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 1 000 000 Kč. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let.

Obžalovanému R.P. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za tento trestný čin a sbíhající se trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2021, sp. zn. 4 T 19/2018, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 4. 2022, č. j. 11 To 74/2021-7750, souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let a 9 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let. Současně byl zrušen výrok o trestu týkající se obžalovaného R.P. z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2021, sp. zn. 4 T 19/2018, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 4. 2022, č. j. 11 To 74/2021-7750, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovanému Z.M. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 1 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 200 000 Kč.

Obžalovanému J.M. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku za výše uvedenou trestnou činnost a sbíhající se zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2022, č. j. 43 T 3/2019-3586, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 5. 2023, sp. zn. 4 To 56/2022, k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu týkající se obžalovaného J.M. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2022, č. j. 43 T 3/2019-3586, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 5. 2023, sp. zn. 4 To 56/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně pozbyla podkladu. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let.

Obžalovanému L.V. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 3 měsíce, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výměře 20 000 Kč, tedy celkový peněžitý trest ve výměře 3 000 000 Kč.

Obžalovanému Š.L. podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku ve smyslu § 108 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 8 let.

Obžalované společnosti XXXXX podle § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. trest zrušení právnické osoby.

Obžalované společnosti XXXXX podle § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. trest zrušení právnické osoby.

Obžalované společnosti XXXXX podle § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. trest zrušení právnické osoby.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byl obžalovaný P.H. zavázán zaplatit na náhradě škody poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, částku 103 372 465,27 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro Olomoucký kraj, se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Obsah podaných opravných prostředků

- 2 Proti tomuto rozsudku ze všech k odvolání oprávněných osob, vymezených v § 246 odst. 1 a § 247 odst. 2 tr. ř., ve vztahu k projednávané části věci tímto rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci **podali opravný prostředek obžalovaní B.H. a P.S.** do výroku o peněžitém trestu a **státní zástupce** do výroků o uložených trestech v neprospěch obžalovaných D.D., B.H. a Z.M. a do výroku o vině i trestu ve prospěch obžalovaného F.D. Mimo to podali opravný prostředek obžalovaní P.H., L.V. a právnické osoby L.V. a XXXXX. Jejich trestní věc

byla usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 5. 2024, č. j. 1 To 16/2024-9877, podle § 23 odst. 1 tr. ř. vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí s tím, že nadále je vedena pod sp. zn. 1 To 45/2024. Odvolání směřovali do výroku o vině i trestu, resp. v případě obžalovaného P.H. i do výroku o náhradě škody. Za obžalovanou právnickou osobu XXXXX v insolvenční podala odvolání, vedle zvoleného obhájce, rovněž insolvenční správkyně P.H. Takto podané odvolání bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 5. 2024, č. j. 1 To 16/2024-9860, podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítnuto jako podané osobou neoprávněnou.

3. **Státní zástupce** podal odvolání ve prospěch obžalovaného F.D. a v neprospěch obžalovaných D.D., B.H. a Z.M., a to do výroků o uložených trestech. V případě obžalovaného F.D. následně své odvolání podáním ze dne 17. 1. 2023 (správně zjevně 17. 1. 2024) rozšířil s ohledem na obsah podaného odvolání ve prospěch tohoto obžalovaného i do výroku o vině.
4. K postupu soudu prvního stupně, který v případě obžalovaného F.D. rozhodl dle § 44 tr. zákoníku per analogiam o upuštění od uložení souhrnného trestu s tím, že naznal splnění podmínky oboustranné trestnosti a naplnění fikce, za níž se na odsouzení soudem Slovenské republiky pohlíží jako na odsouzení soudem České republiky (obžalovaný F.D. byl odsouzen rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinoku ze dne 13. 12. 2021, sp. zn. 1 T 9/2020, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 11. 7. 2022, sp. zn. 2 To 4/2022, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 25 let pro trestný čin vraždy podle § 145 zákona č. 300/2005 Z. z., trestního zákona), namítl, že trestní rozsudek soudu jiného členského státu se nestává rozsudkem českého soudu, a proto je v takovém případě vyloučeno, aby soud České republiky zrušil takovýto pravomocný rozsudek aplikací ustanovení o souhrnném či společném trestu. Shodný princip pak dle odvolatele platí i v případě institutu upuštění od uložení souhrnného trestu. Navrhl proto, aby odvolací soud v případě tohoto obžalovaného, pokud neshledá rozhodnutí nalézacího soudu, jímž bylo dle § 44 tr. zákoníku per analogiam rozhodnuto o upuštění od uložení souhrnného trestu, za zákonné a důvodné a konstatuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, zastavil trestní stíhání tohoto obžalovaného podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. ř.
5. Ve vztahu k obžalovanému D.D. je významné, že se ve struktuře organizované zločinecké skupiny nacházel ve vyšší části vertikální struktury pod osobami, které trestnou činnost organizovaly a řídily. Ačkoliv prohlásil vinu, což je skutečnost výrazně ovlivňující úvahy o trestání, k tomuto prohlášení došlo až ve fázi hlavního líčení, která následovala po rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 8. 2022, č. j. 1 To 40/2022-7368. Škoda, kterou svým jednáním způsobil, činí 185 916 999,71 Kč a velmi výrazným způsobem tak přesahuje hranici škody velkého rozsahu. Uložený trest je navíc souhrnným trestem. Při zohlednění předestřených skutečností proto navrhl uložení trestu odnětí svobody v trvání 8 až 8,5 roku.
6. V případě obžalovaného B.H. šlo o pachatele se ve struktuře organizované zločinecké skupiny nacházející v řídicí vertikále na třetím místě odspodu. Na pokyn obžalovaného D.D. řídil činnost obžalovaných či již pravomocně odsouzených J.K., Š.L., R.P., J.M. a P.S. I v případě obžalovaného B.H. zdůraznil, že, ač prohlásil vinu, učinil tak až po vydání výše citovaného kasačního usnesení Vrchního soudu v Olomouci. Škoda, kterou svým jednáním způsobil, ve výši 186 888 872 Kč i v jeho případě velmi výrazným způsobem přesahuje hranici škody velkého rozsahu. Konstatoval proto, že na obžalovaného B.H. je třeba působit trestem odnětí svobody, který je spojen s jeho výkonem. S výší vyměřeného trestu odnětí svobody při aplikaci § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku vyjádřil souhlas, nikoliv ovšem s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu.
7. Obžalovaný Z.M. se ve struktuře organizované zločinecké skupiny nacházel v řídicí vertikále na druhém místě odspodu a plnil pokyny obžalovaných D.D. a B.H.. Rovněž tento obžalovaný prohlásil vinu až po vrácení věci krajskému soudu odvolacím soudem. Svým jednáním způsobil škodu ve výši 130 760 842 Kč, tedy opět výrazně přesahující hranici škody velkého rozsahu. Proto je i v případě tohoto obžalovaného na něj nutno působit trestem odnětí svobody spojeným s jeho výkonem. S výší uloženého trestu odnětí svobody při aplikaci § 58

- odst. 2 písm. b) tr. zákoníku tedy vyjádřil souhlas, nikoliv ovšem s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu.
8. Navrhl proto, aby odvolací soud v případě obžalovaných D.D., B.H. a Z.M. zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. a dle § 259 odst. 3 tr. ř. sám rozhodl a uložil jim tresty v navrhovaném rozsahu.
 9. Státní zástupce ve veřejném zasedání před vrchním soudem předně odkázal na písemně podané odvolání. Rozvedl pak své argumenty ve vztahu k obžalovanému F.D.. Soud prvního stupně podle něj správně rozhodl o nepotrestání tohoto obžalovaného s ohledem na okolnosti odsouzení ve Slovenské republice, avšak zvolil nepřiléhavou procesní formu. Dikce § 11 odst. 2 tr. zákoníku neznámá, že by soudy měly být vázány samotným rozsudkem, není možné, aby rozsudky zemí Evropské unie byly rušeny v rámci ukládání souhrnného či společného trestu. Stejně tak v případě upuštění od uložení souhrnného trestu, neboť se jedná o stejnorodé instituty. Citované ustanovení reflektuje potřebu, aby v rámci Evropské unie nedocházelo ke kumulaci trestů. Teoretickým východiskem mohlo být ukládání trestu dle § 58 tr. zákoníku, ovšem nalézací soud takto nepostupoval z pochopitelných důvodů, neboť obžalovaný F.D. byl ve Slovenské republice odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 25 let, proto jeho nepotrestání dalším trestem je naprosto logické. Soud měl ovšem postupovat cestou zastavení trestního stíhání pro neúčelnost. Odvolání obžalovaných navrhl podle § 256 tr. ř. jako nedůvodná zamítnout.
 10. K podanému opravnému prostředku státního zástupce se během veřejného zasedání před vrchním soudem vyjádřil obhájce obžalovaného F.D. Rozhodnutí o trestu obžalovaného považoval za věcně správné, neboť za situace, kdy mu již byl uložen trest odnětí svobody v trvání 25 let, byť cizozemským soudem, a probíhá další trestní řízení pro zvláště závažný zločin, by uložení dalšího trestu bylo zcela neúčelné. Konstatoval, že očekává judikatorní rozhodnutí, jak v takových případech postupovat, zda je procesní postup nalézacího soudu správný, či mělo být postupováno tak, jak navrhuje státní zástupce. Rozhodnutí evropského soudu svědčí ve prospěch rozhodnutí soudu prvního stupně, nicméně je na Vrchním soudu v Olomouci, aby řekl, jakým způsobem tyto situace řešit. Odvolání státního zástupce závěrem navrhl zamítnout. Obhájce obžalovaného D.D. považoval podaný opravný prostředek státního zástupce do určité míry za formální. K prohlášení viny došlo při prvním hlavním líčení po vrácení věci nalézacímu soudu. Ve zrušujícím usnesení odvolací soud upozornil krajský soud na skutečnost, že s ohledem na novelizaci trestního zákoníku nebyl obžalovaný řádně poučen o možnosti uzavřít dohodu o vině a trestu. Státní zástupce v této fázi trestního řízení byl přesvědčen, že dohodu o vině a trestu uzavřít nelze, proto obžalovaný přistoupil k prohlášení viny. Soud prvního stupně se při ukládání trestu velmi pečlivě zabýval rodinnými poměry obžalovaného, tím, že vychovával tři děti a pečoval o nemohoucí rodiče. Ve vztahu k peněžitému trestu se zabýval majetkovými poměry rodiny. Zohlednil i skutečnost, že trestní stíhání trvá 10 let. Obhájce dále poukázal na proporcionalitu trestů s tím, že obžalovanému D.D. byl ukládán trest nejvyšší, při odhlédnutí od trestu uloženému P. H. a R. V., a obžalovaný tento trest akceptoval. Poukázal na skutečnost, že se nejedná o trest výchovný, jako v případě ostatních obžalovaných, nýbrž o dlouholetý trest odnětí svobody, který se jeví jako zcela přiměřený. Navrhl proto zamítnutí odvolání státního zástupce.
 11. Rovněž obhájce obžalovaného B.H. se se během veřejného zasedání před vrchním soudem vyjádřil k odvolání státního zástupce. To považoval za nedůvodné, naopak se ztotožnil s odůvodněním uložení podmíněného trestu krajským soudem. Prohlášení viny bylo učiněno důvodně poté, co byly odstraněny závažné nedostatky původního rozsudku, zejména absence znaleckého posudku. Dále konstatoval, že trestní řízení trvá více než 10 let. Závěrem navrhl odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítnout.
 12. Ve veřejném zasedání před vrchním soudem se k podanému opravnému prostředku státního zástupce vyjádřil i obhájce obžalovaného Z.M. s tím, že takto podané odvolání ignoruje § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a popírá smysl prohlášení o vině. Zákon nespojuje s termínem prohlášení o vině žádný právní následek. Obžalovaný se ihned po zrušení prvního rozhodnutí snažil o rozumné řešení, navrhoval jednání o vině a trestu, leč nebyl vyslyšen, proto přistoupil k prohlášení o vině. Zdůraznil pak, že na obžalovaného je třeba hledět jako na osobu

netrestanou, dále je třeba přihlédnout k tomu, že od trestné činnosti, která se odehrála před více než 10 lety, vede řádný život, pečuje o děti i rodiče a svým jednáním naplňuje dikci § 58 odst. 2 tr. zákoníku. Také při zohlednění délky trestního řízení, která je do jisté míry pochopitelná, má za to, že soud prvního stupně přesně zjistil účel ukládání trestu a zhodnotil, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je nejen nezákonné, ale i nerozumné. Navrhl proto odvolání státního zástupce zamítnout jako nedůvodné.

13. Obžalovaný Z.M. se během veřejného zasedání před vrchním soudem vyjádřil ke svým osobním poměrům. Uvedl, že se zdržuje na adrese trvalého bydliště, v domě svých rodičů. Žije ve společné domácnosti s družkou a třemi dětmi, z nichž dvě jsou dospělé, třetí je nezletilý ve věku 15 let. Pracuje v XXXXX ve XXXXX s příjmem skoro 40 000 Kč. Žádný majetek nemá, automobil nevlastní. Další trestní stíhání proti němu vedeno není.
14. Obžalovaný B.H. podal prostřednictvím obhájkyne odvolání jen do výroku o uložení peněžitého trestu, který je podle něj neúměrně přísný a vysoký, neodpovídá délce trestního řízení a jeho aktuální majetkové situaci. Výše jedné denní sazby 4 000 Kč pak nebyla v rozsudku blíže zdůvodněna.
15. Argumentoval tím, že v současné době podniká s příjmem okolo 300 000 až 500 000 Kč ročně. Jeho podnikání bylo negativně ovlivněno pandemií nemoci Covid-19 a především válečným konfliktem na Ukrajině. Jeho majetková situace se během dlouhé doby trvání trestního řízení změnila. V rámci trestné činnosti pouze plnil pokyny a příkazy obžalovaného D.D.. Vykonával tedy obdobnou činnost jako obžalovaný P.S., jemuž byl uložen peněžitý trest ve výši 1 000 000 Kč. Pokud by mu byl uložen peněžitý trest ve splátkách, byl by schopen měsíčně splácet maximálně 20 000 Kč. Při ukládání peněžitého trestu je třeba zohlednit i fakt, že se trestné činnosti dopouštěl pod vlivem závažné duševní choroby. Ekonomický tlak představovaný peněžitým trestem ve výši 2 000 000 Kč by mohl mít na jeho duševní zdraví silně negativní vliv, jeho nemoc zhoršit a snížit jeho výdělkové možnosti. Trestní řízení probíhá více než 8 let, tedy neúměrně dlouho, což má také zásadní vliv na jeho život a je pro něj svého druhu trestem. V průběhu trestního řízení prohlásil vinu a projevil dostatečnou sebereflexi. Je ochoten a schopen přiměřený trest uhradit. Plně si uvědomuje, že se dopustil velmi nežádoucího jednání a uložení peněžitého trestu vedle trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu je zcela na místě. Doplnil, že plně přijímá uložený trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let, který považuje za opodstatněný a plně odpovídající spáchané trestné činnosti. Za přiměřený peněžitý trest považoval peněžitý trest ve výši maximálně 1 000 000 Kč, který by byl schopen uhradit. Vyšší částka by pro něj nebyla trestem, nýbrž by měla likvidační dopad z hlediska možnosti zajištění jeho vlastní obživy. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud v části a rozsahu výroku o peněžitém trestu napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl o přiměřeném snížení uloženého peněžitého trestu.
16. Obžalovaný P.S. podal prostřednictvím obhájce odvolání toliko do výroku o uložení peněžitého trestu s tím, že brojí nikoli do jeho výše, nýbrž do jeho okamžitého výkonu. Krajský soud podle něj nedostatečně zvážil jeho osobní a majetkové poměry. Měl proto za to, že je namíste zvážit postup podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku a uložit mu přiměřené měsíční splátky tak, aby celý peněžitý trest mohl uhradit nejpozději do tří let od právní moci rozsudku, v důsledku čehož by měsíční splátka představovala maximálně částku ve výši 28 000 Kč. Takto rozložené splátky by podle něj byly přiměřené stran preventivního i represivního účelu uloženého peněžitého trestu. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek v této části zrušil a nově rozhodl jen o stanovení přiměřených splátek uloženého peněžitého trestu.
17. Obhájce obžalovaného P.S. ve veřejném zasedání před vrchním soudem odkázal na písemně podaný opravný prostředek s tím, že upozornil, že v případě přímého výkonu peněžitého trestu by se dalo hovořit o nedobytnosti. Splátky ve výši 28 000 až 30 000 Kč by pro obžalovaného byly akceptovatelné a reálné, aby mohl dál pracovat a vést řádný život. Obžalovaný je připraven i na variantu ztráty výhody splátek při nezaplacení, byť i jediné, splátky. Závěrem upřesnil návrh vznesený v písemně podaném opravném prostředku tak, aby odvolací soud rozhodl tak, že stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v přiměřených měsíčních splátkách ve výši 28 000 Kč.

III. Rozsah přezkumného řízení

18. Vrchnímu soudu v Olomouci byla věc předložena jako soudu odvolacímu ve smyslu

ustanovení § 252 tr. ř. Bylo zjištěno, že tato odvolání byla podána oprávněnými osobami dle § 246 odst. 1 písm. a), b) tr. ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž splňovala podstatné náležitosti ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř. Odvolací soud proto neshledal podmínek pro rozhodnutí o zamítnutí či odmítnutí uvedených odvolání podle § 253 tr. ř. Za tohoto stavu věci Vrchní soud v Olomouci ve veřejném zasedání podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost konkrétně odvolateli napadených výroků, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, z hlediska vytýkaných vad, když k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, odvolací soud mohl přihlídnout tehdy, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání, současně byl limitován při tomto přezkumu i ustanovením § 254 odst. 2 tr. ř. a dospěl k závěru, že o podaných opravných prostředcích státního zástupce a obžalovaných B.H. a P.S. je možno rozhodnout konečným způsobem v řízení před odvolacím soudem.

19. S výjimkou obžalovaného F.D., u něhož byly přezkoumávány podmínky pro zastavení trestního stíhání pro tzv. neúčelnost v souvislosti s návrhem státního zástupce směřujícím ve prospěch obžalovaného, vina ostatních obžalovaných přezkoumávána nebyla, neboť ve zbytku směřovala podaná odvolání toliko do výroků o uložených trestech. Odvolací soud proto zaměřil své přezkumné řízení na konkrétní napadené výroky a řízení, které jim předcházelo. V souladu se zásadou oddělitelnosti jednotlivých výroků o uložených trestech (vyjádřena např. v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2018, sp. zn. 6 Tdo 1587/2017) pak odvolací soud přezkoumával v případě obžalovaných D.D. a Z.M. toliko výrok o uloženém trestu odnětí svobody, v případě obžalovaného B.H. výrok o uloženém trestu odnětí svobody a peněžitém trestu a v případě obžalovaného P.S. toliko výrok o uloženém peněžitém trestu. Ostatní výroky o uložených trestech: u obžalovaného D.D. peněžitý trest a trest zákazu činnosti, u obžalovaného Z.M. peněžitý trest a u obžalovaného P.S. trest odnětí svobody a trest zákazu činnosti, proto zůstaly mimo přezkumnou povinnost soudu. U obžalovaných B.H. a Z.M., s ohledem na rozsah podaného opravného prostředku státního zástupce, který směřoval toliko do výroků, jimiž jim byl uložen trest podmíněně odložený na zkušební dobu, tedy do způsobu výkonu trestu odnětí svobody, byl odvolací soud omezen i pokud jde o samotnou výměru uloženého trestu odnětí svobody (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2022, sp. zn. 8 Tdo 17/2022).
20. Především bylo nutno konstatovat, že samotné řízení, předcházející této části napadeného rozhodnutí Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, nevykazovalo žádné podstatné vady, pro něž by bylo možno považovat výsledek řízení za rozporný se zákonem. Zejména nebyly zjištěny žádné takové procesní vady, které by vedly k porušení základních práv obžalovaných na uplatnění jejich obhajoby, případně porušení dalších základních zásad trestního řízení ve smyslu § 2 tr. ř., jež by měly vliv na přezkoumávané výroky.
21. Odvolací soud rozhoduje v této trestní věci již podruhé. Rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočkou ve Zlíně, ze dne 8. 10. 2020, č. j. 69 T 3-2019-5145, byli obžalovaní F.D., D.D., B.H., P.S. a Z.M. uznáni vinnými zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, který spáchali ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a zvláště závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, za což byl obžalovanému F.D. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, trest propadnutí veškerého majetku a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let, obžalovanému D.D. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, trest propadnutí veškerého majetku a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let, obžalovanému B.H. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 8 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a peněžitý trest v souhrnné výši 500 000 Kč, obžalovanému Z.M. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 3 měsíce se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a obžalovanému P.S. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce

statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, prokuristy a zástupce obchodních korporací v trvání 10 let.

22. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 4. 8. 2022, č. j. 1 To 40/2022-7368, mimo jiné i z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaných D.D., B.H., P.S., Z.M. a F.D. rozsudek soudu prvního stupně zrušil ve výrocích o vině a trestu, resp. ve vztahu k obžalovanému F.D. i ve vztahu k výroku o náhradě škody a vrátil věc těchto obžalovaných nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem kasačního rozhodnutí byly zejména skutečnosti významné z pohledu rozsahu následků takového trestného jednání, tedy celkové výše a rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty, případně vylákané výhody na této dani a její stanovení v průběhu trestního řízení a zjištění, k jakému rozsahu jednání obžalovaných směřovalo, dále rozpornost stanovení a vyjádření objektivní a subjektivní stránky ve vztahu k trestnému činu zkrácení daně a významnější formální rozpory a nesprávnosti při stanovení rozsahu zkrácení DPH i netransparentnost jeho vymezení ve vztahu k jednotlivým obžalovaným. Pokyny soudu prvního stupně v dalším řízení jsou shrnuty v bodech 247. až 257. odůvodnění citovaného kasačního usnesení odvolacího soudu. Nalézací soud následně rozhodl napadeným rozsudkem citovaným shora.

IV. K obžalovanému F.D.

23. V případě obžalovaného F.D. přistoupil soud prvního stupně podle § 44 tr. zákoníku per analogiam k upuštění od uložení souhrnného trestu s ohledem na odsouzení obžalovaného rozsudkem Specializovaného trestního soudu v Pezinoku ze dne 13. 12. 2021, sp. zn. 1 T 9/2020, ve spojení s rozsudkem Nejvyššího soudu Slovenské republiky ze dne 11. 7. 2022, sp. zn. 2 To 4/2022, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 25 let pro trestný čin vraždy podle § 145 zákona č. 300/2005 Z. z., trestného zákona. Odkázal přitom na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. 9. 2017 ve věci T.B. proti Sofijské obvodní prokuratuře, sp. zn. C-171/16 (č. l. 9260, sv. 29), podle něhož Rámcové rozhodnutí rady 2008/675/SVV z 24. 6. 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie v novém trestním řízení se má vykládat v tom smyslu, že se vztahuje na vnitrostátní řízení, jehož předmětem je uložení souhrnného trestu odnětí svobody za účelem výkonu, ve kterém se zohlední trest uložený osobě vnitrostátním soudem i trest uložený v rámci předcházejícího odsouzení vyhlášeného soudem jiného členského státu proti stejné osobě pro jiné skutky. Výše uvedené rámcové rozhodnutí se má vykládat v tom smyslu, že se brání tomu, aby se v členském státě před zohledněním dřívějšího odsouzení vyhlášeného soudem jiného členského státu muselo uskutečnit předcházející vnitrostátní konání o uznání tohoto rozhodnutí příslušným soudem tohoto prvního členského státu. Článek 3 odst. 3 tohoto rámcového rozhodnutí se má vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanovuje, že vnitrostátní soud, kterému se za účelem výkonu předloží žádost o uložení souhrnného trestu odnětí svobody, zohledňujícího kromě jiného i trest uložený v rámci dřívějšího odsouzení vyhlášeného soudem jiného členského státu, může za tímto účelem změnit způsob výkonu tohoto posledního uloženého trestu. Vedle toho nalézací soud přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný F.D. byl prvním, kdo prohlásil vinu a přispěl tak k prokázání viny u všech obžalovaných a objasnil způsob páchání trestné činnosti.
24. Státní zástupce ovšem v podaném odvolání tento jeho postup nepovažoval za správný s argumentací, že trestní rozsudek soudu jiného členského státu se nestává rozsudkem českého soudu, a proto je v takovém případě vyloučeno, aby jej soud České republiky zrušil aplikací ustanovení o souhrnném či společném trestu, přičemž v případě institutu upuštění od uložení souhrnného trestu platí totéž. Tuto situaci navrhl proto řešit z podnětu odvolání ve prospěch obžalovaného zastavením trestního stíhání obžalovaného podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. ř. (pro tzv. neúčelnost).
25. Odvolací soud se ztotožnil se základními, byť jen stručně vyjádřenými, argumenty státního zástupce ve vztahu k nesprávnosti rozhodnutí o upuštění od uložení souhrnného trestu, nikoli s jeho závěrečným návrhem na zastavení trestního stíhání, jak bude rozvedeno dále.
26. Rada Evropské unie přijala rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. 7. 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení, jehož účelem je stanovit pro členské státy EU povinnost zohledňovat v trestním řízení odsouzení

vydaná v jiných členských státech EU. Rozhodnutí o odsouzení vydaná v jednom členském státě EU by podle tohoto rámcového rozhodnutí měla mít v jiném členském státě EU stejné účinky jako odsouzení vydaná v souladu s vnitrostátními právními předpisy jeho vlastními soudy. Na rozdíl od jiných nástrojů není cílem tohoto rámcového rozhodnutí vykonávat v jednom členském státě EU soudní rozhodnutí vydaná v jiném členském státě EU, nýbrž umožnit, aby byly předchozím odsouzením vydaným v jednom členském státě EU přisouzeny účinky v rámci nového trestního řízení v jiném členském státě EU stejně, jako se takové účinky přisuzují předchozím vnitrostátním odsouzením podle právních předpisů tohoto jiného členského státu EU.

27. S ohledem na požadavky rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. 7. 2008 byla ustanovením § 11 odst. 2 tr. zákoníku zakotvena zásada, že pro účely trestního řízení se na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu EU v trestním řízení hledí jako na odsouzení soudem České republiky, a to za splnění podmínky oboustranné trestnosti (novela trestního zákoníku provedená zákonem č. 357/2011 Sb., která především významně pozměnila zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů). Zákon zde sice uvádí, že na cizozemské odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie se hledí jako na odsouzení soudem České republiky „pro účely trestního řízení“, což by mohlo vyvolávat pochybnosti, zda se tím nemíní jen procesní důsledky takového odsouzení. Jde však o hmotněprávní ustanovení obsažené v trestním zákoníku jako normě hmotného práva, proto se jeho účinky projeví i při rozhodování o vině a trestu, takže pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie, které odpovídá § 11 odst. 2 tr. zákoníku, bude např. zakládat recidivu jako přítěžující okolnost, jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby nebo jako okolnost ovlivňující zařazení pachatele k výkonu trestu odnětí svobody do určitého typu věznice apod. Dosah těchto důsledků takového cizozemského rozhodnutí je však omezen kromě jiného i podmínkami § 43 odst. 4 tr. zákoníku, protože ani ve vztahu k pravomocnému odsuzujícímu rozsudku vydanému soudem jiného členského státu Evropské unie nelze ukládat souhrnný trest, byť by jinak byly splněny všechny podmínky § 43 odst. 2 tr. zákoníku (srov. důvodová zpráva k zákonu 357/2011 Sb.). Jde o projev zásady, že soudy České republiky nemohou zasahovat do jurisdikce jiných států, byť jde o členské státy Evropské unie, a nemohou jakkoli rušit či modifikovat rozhodnutí jejich soudů. Toto omezení odpovídá i čl. 3 odst. 3 až 5 rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 24. 7. 2008 č. 2008/675/SVV o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení. Zde totiž mimo jiné platí, že zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiných členských státech Evropské unie podle čl. 3 odst. 1 citovaného rámcového rozhodnutí nesmí mít za následek zasahování do předchozích odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jejich výkonem ze strany členského státu, v němž se koná nové trestní řízení, nebo jejich rušení či přezkoumávání.
28. Podle rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. 7. 2008 má totiž každý členský stát zajistit, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněna předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením (čl. 3 odst. 1). Takové zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiných členských státech ovšem nesmí mít za následek zasahování do předchozích odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jejich výkonem ze strany členského státu, v němž se koná nové trestní řízení, nebo jejich rušení či přezkoumávání (čl. 3 odst. 3).
29. Jestliže by se jednalo o předchozí vnitrostátní odsouzení členského státu, který vede nové trestní řízení, zohlednění předchozího odsouzení by mělo podle vnitrostátního práva tohoto členského státu za následek zasahování do předchozího odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jeho výkonem, nebo jeho rušení či přezkoumávání, odstavec 1 se nepoužije (čl. 3 odst. 4).
30. Pokud byl trestný čin, pro který je vedeno nové řízení, spáchán dříve, než bylo vydáno nebo zcela vykonáno předchozí odsouzení, nevzniká povinnost členských států uplatnit své vnitrostátní právní předpisy týkající se ukládání trestů, jejichž použití na cizozemská odsouzení by omezilo soudce při ukládání trestu v rámci nového řízení (čl. 3 odst. 5). Členské státy však zajistí, aby jejich soudy mohly v těchto případech jinak přihlížet k předchozím

odsouzením vydaným v jiných členských státech.

31. V souladu se zněním bodu 14. odůvodnění rámcového rozhodnutí zásah do rozhodnutí nebo jeho výkonu pokrývá mimo jiné situace, v nichž v souladu s vnitrostátním právem druhého členského státu trest uložený v předchozím rozhodnutí je nutno promítnout nebo zahrnout do jiného trestu, jenž má být následně účinně vykonán v rozsahu, v jakém dosud nebyl vykonán první trest nebo pokud nebyl jeho výkon předán do druhého členského státu.
32. Na rámcová rozhodnutí Rady 2008/675/SVV a 2008/909/SVV (rámcové rozhodnutí Rady ze dne 27. 11. 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV navazuje judikatura SDEU týkající se řízení, v němž má být pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující jak trest uložený předchozím rozsudkem dané osobě vnitrostátním soudem, tak i trest uložený v rámci dřívějšího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu.
33. Podle rozsudku SDEU ze dne ze dne 21. 9. 2017, C-171/16 (Trajan Beškov proti Sofijska rajonna prokuratura, rozhodnutí o předběžné otázce Sofijského rajonového soudu – Bulharsko), musí být rámcové rozhodnutí 2008/675/SVV vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v jednom členském státě mohl být předchozí odsuzující rozsudek vydaný soudem jiného členského státu zohledněn pouze za podmínky, že proběhlo takové předchozí vnitrostátní řízení o uznání tohoto rozsudku příslušnými soudy prvně uvedeného členského státu. Článek 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž vnitrostátní soud, kterému je podán návrh, aby byl pro účely výkonu trestu uložen souhrnný trest odnětí svobody zohledňující zejména trest uložený v rámci předchozího odsouzení soudem jiného členského státu, za tím účelem změnil způsob výkonu posledně uvedeného trestu. Z tohoto rozhodnutí tedy vyplývá, že soud jiné členské země je povinen (aniž by zrušil rozsudek jiného členského státu) při ukládání souhrnného trestu zohlednit uložený trest odnětí svobody soudem jiného členského státu, přičemž není třeba, aby byl takový rozsudek uznán příslušnými soudy jiné členské země, ale postačí notifikace takového odsouzení; nesmí však změnit způsob výkonu posledně uvedeného trestu.
34. Tento závěr SDEU potvrdil a rozvinul v rozsudku ze dne 15. 4. 2021, C-221/19 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego proti Gdańsku – Polsko), ve kterém vyslovil, že ustanovení čl. 8 odst. 2 až 4, čl. 17 odst. 1, odst. 2, ve spojení s čl. 19 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV, musí být vykládána v tom smyslu, že umožňují vydání souhrnného rozsudku zahrnujícího nejen jeden nebo více trestů uložených již dříve dotyčné osobě v členském státě, ve kterém se vynášel tento souhrnný rozsudek, nýbrž i jeden či více trestů uložených dotyčnému v jiném členském státě, které jsou vykonávány podle tohoto rámcového rozhodnutí v prvním členském státě. Takový souhrnný rozsudek však nemůže vést k přeměně délky nebo druhu těchto posledně uvedených trestů, která překračuje striktní meze stanovené v čl. 8 odst. 2 až 4 tohoto rámcového rozhodnutí (podle čl. 8 odst. 2, *je-li délka trestu neslučitelná s právem vykonávajícího státu, může příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o přeměně trestu, pouze pokud uvedený trest překračuje horní hranici trestu stanovenou za obdobné trestné činy jeho vnitrostátním právem. Přeměněný trest nesmí být nižší než horní hranice trestu stanoveného za obdobné trestné činy právem vykonávajícího státu.* Podle odst. 3, *je-li druh dotyčného trestu neslučitelný s právem vykonávajícího státu, může jej příslušný orgán vykonávajícího státu přeměnit na trest nebo opatření stanovené pro obdobné trestné činy v jeho vlastním právu. Takový trest nebo opatření musí co nejvíce odpovídat trestu uloženému ve vydávajícím státě, a trest proto nelze přeměnit na peněžitý trest.* Podle odst. 4, *přeměněný trest nezhorší trest uložený ve vydávajícím státě co do druhu nebo délky*), k porušení povinnosti uložené v čl. 17 odst. 2 téhož rámcového rozhodnutí započít celou dobu zbavení osobní svobody, kterou si již odsouzený případně odpykal ve vydávajícím státě, do celkové doby zbavení osobní svobody, kterou si má odpykat ve vykonávajícím státě (podle čl. 17 odst. 2, *příslušný orgán vykonávajícího státu započítá celou dobu zbavení osobní svobody, která již byla vykonána v souvislosti s trestem, pro který byl rozsudek vynesen, do celkové doby zbavení osobní svobody, která má být vykonána*), nebo k přezkumu trestů uložených dotyčnému v jiném členském státě v rozporu s čl. 19 odst. 2 uvedeného rámcového rozhodnutí

(pouze vydávající stát může rozhodnout o žádosti o přezkum rozsudku, jímž se ukládá trest, který se má vykonat podle tohoto rámcového rozhodnutí). Článek 3 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV, ve spojení s bodem 14. odůvodnění tohoto rámcového rozhodnutí, musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje vydání souhrnného rozsudku zahrnujícího nejen jedno nebo více odsouzení vydaných již dříve vůči dotyčné osobě v členském státě, v němž se vynášší tento souhrnný rozsudek, nýbrž i jedno nebo více odsouzení vydaných proti dotyčnému v jiném členském státě, která jsou podle rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV, vykonávána v prvním členském státě, za předpokladu, že uvedený souhrnný rozsudek dodržuje, pokud jde o uvedená odsouzení, podmínky a omezení vyplývající z čl. 8 odst. 2 až 4, čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 2 tohoto rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV, ve znění pozdějších změn. (srov Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, § 11, § 43).

35. Ve světle těchto teoretických východisek i s ohledem na citovanou judikaturu SDEU lze dovodit možný, resp. nutný, postup soudu České republiky při ukládání trestu pachateli, jenž byl za jinou trestnou činnost již pravomocně odsouzen soudem jiného členského státu Evropské unie. Při zohlednění takového odsouzení je primárně apelováno na ukládání souhrnného trestu zohledňujícího jak trest uložený předchozím rozsudkem dané osobě vnitrostátním soudem, tak i trest uložený v rámci dřívějšího odsouzení téže osoby za jiné skutky soudem jiného členského státu, ovšem při omezení v možnosti zasáhnout do jurisdikce jiných států rušením či modifikací rozhodnutí jejich soudů. Český trestní zákoník v § 43 odst. 2 jasně vymezuje postup při ukládání souhrnného trestu, který nutně zahrnuje zrušení výroku o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
36. Uložit souhrnný trest, aniž by byl cizozemský rozsudek zrušen, tak český právní řád neumožňuje, což se explicitně odráží ve znění § 43 odst. 4 tr. zákoníku, podle něhož se ustanovení o souhrnném trestu neužije, jestliže byl dřívější odsuzující rozsudek soudem jiného členského státu Evropské unie.
37. Pokud tedy nepřichází v úvahu uložení souhrnného trestu ve smyslu aplikace českého právního řádu, je nutno ukládat trest samostatný, při dostatečném zohlednění tohoto odsouzení v jiném členském státu Evropské unie. V projednávaném případě, především při řádném vyhodnocení všech významných skutečností, jak je vymezuje ustanovení § 39 tr. zákoníku, přicházel v úvahu důrazný nepodmíněný trest odnětí svobody, vzhledem k povaze a závažnosti trestného jednání při zohlednění úlohy obžalovaného, který coby jednatel společnosti XXXXX a posléze její zástupce na základě plné moci řídil další osoby při páchání závažné, složité a sofistikované daňové trestné činnosti i následku, který způsobil v dlouhém období od 3. 10. 2012 do 21. 12. 2014 zkrácením daně ve výši 232 748 909,82 Kč, což je nejvíc ze všech spoluobžalovaných osob v tomto rozsudku. Současně bylo namístě zohlednění jeho pravomocného odsouzení ve Slovenské republice za násilnou trestnou činnost, přičemž nebylo možné přehlížet, že této se dopouštěl i v souvislosti s nyní projednávanou daňovou trestnou činností. Při užití právní kvalifikaci byl obžalovaný ohrožen trestem podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku, tedy v trestní sazbě od 9 let 2 měsíců do 13 let 4 měsíců, přičemž původně mu byl za stejné trestní jednání nalézacím soudem rozsudkem ze dne 8. 10. 2020, č. j. 69 T 3/2019-5145, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 let a 6 měsíců. Obžalovaný teprve následně prohlásil svoji vinu. Bylo proto možno uvažovat o aplikaci podmínky pro mimořádné snížení trestu dle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
38. Pokud krajský soud takto především samostatný přiměřený trest odnětí svobody neuložil, nepostupoval správně, ovšem s ohledem na absenci odvolání státního zástupce v neprospěch tohoto obžalovaného, odvolací soud nemohl toto pochybení napravit.
39. Rozhodnutím o upuštění od uložení souhrnného trestu podle § 44 tr. zákoníku per analogiam se soud prvního stupně dopustil hmotněprávního pochybení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.
40. V případě tohoto postupu podle § 44 tr. zákoníku lze přiměřeně odkázat na rozsudek

Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2011, č. j. 7 Tz 37/2011-27, z něhož se podává, že podle § 35 odst. 3 tr. zák. (nyní § 43 odst. 4 tr. zákoníku) se ustanovení o souhrnném trestu neužije, jestliže dřívější odsouzení je takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen (nynější znění: *ustanovení o souhrnném trestu se neužije, jestliže dřívější odsouzení je takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, nebo jestliže byl dřívější odsuzující rozsudek vydán soudem jiného členského státu Evropské unie*). Z dikce tohoto ustanovení, která zní tak, že se neužije „ustanovení o souhrnném trestu“, nikoliv že se neužije ustanovení o uložení souhrnného trestu, Nejvyšší soud dovodil, že dosah tohoto ustanovení nespočívá jen v tom, že souhrnný trest nelze uložit, ale i v tom, že od uložení souhrnného trestu nelze upustit.

41. Podle § 44 tr. zákoníku soud upustí od uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, má-li za to, že trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný. Pokud tedy z dikce § 43 odst. 4 tr. zákoníku plyne, že, jestliže byl dřívější rozsudek vydán soudem jiného členského státu Evropské unie, nelze uložit souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, nebylo možno uvažovat ani o upuštění od uložení takového trestu. Nápravu tohoto stavu nemohl odvolací soud ovšem realizovat státním zástupcem navrhovaným postupem podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. ř., odkazujícím na ustanovení § 223 odst. 1 odst. 2 tr. ř.
42. Podle § 223 odst. 1 tr. ř. soud zastaví řízení, shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 tr. ř. Podle odst. 2 téhož ustanovení soud může zastavit trestní stíhání též tehdy, shledá-li za hlavního líčení, že tu je některý z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 tr. ř.
43. Především nebyl shledán žádný důvod, pro který by bylo trestní stíhání nepřipustné podle § 11 tr. ř. Nebyly shledány žádné okolnosti, které by odůvodňovaly postup podle § 172 odst. 2 písm. b), c) tr. ř. O projednáváném skutku pak nebylo rozhodnuto jiným orgánem (§ 172 odst. 2 písm. b/ tr. ř.). Nelze dospět k závěru, že by účelu trestního řízení bylo dosaženo vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a vzhledem k chování obviněného po spáchání činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu (§ 172 odst. 2 písm. c/ tr. ř.). Takové podmínky trestné jednání obžalovaného i jeho chování v průběhu trestního řízení nesplňuje. Obžalovaný participoval na mimořádně závažné, systematické a dlouhodobě páchané trestné činnosti v rámci organizované zločinecké skupiny. V průběhu trestního řízení svůj podíl na trestné činnosti navíc dlouhodobě popíral, způsobenou škodu se nepokusil napravit a zjevně ji již nenapraví.
44. Pokud se jedná o podmínky § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., je zřetelné, že trest, k němuž mohlo trestní stíhání obžalovaného v projednávané věci vést, jednoznačně nelze považovat za zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný trestný čin byl obžalovanému již uložen. Obžalovaný prohlásil svoji vinu ve vztahu k užití právní kvalifikaci se zákonem vymezenému trestu odnětí svobody podle § 240 odst. 3, za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku v trestní sazbě od 9 let 2 měsíců do 13 let 4 měsíců. Původně mu byl nalézacím soudem rozsudkem ze dne 8. 10. 2020, č. j. 69 T 3/2019-5145, uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 let a 6 měsíců. Státní zástupce před soudem prvního stupně v rámci závěrečné řeči navrhl obžalovanému uložení trestu odnětí svobody v trvání 9 roků a dva měsíce a propadnutí majetku. Přestože obžalovanému byl následně uložen soudem Slovenské republiky výjimečný trest odnětí svobody v trvání 25 let, jenž aktuálně vykonává na území Slovenské republiky a část již vykonal, trest odnětí svobody, který při řádném, objektivním a všestranném vyhodnocení všech zákonných podmínek pro ukládání trestu za projednávanou trestnou činnost, při zohlednění povahy a závažnosti jeho trestného jednání, byť i při aplikaci eventuálních podmínek mimořádného snížení trestu dle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, by musel být natolik vysoký, že jej není možno považovat za bezvýznamný, vedle trestu, jenž mu již byl uložen a zčásti jej také vykonal. Podmínky postupu dle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. splněny nebyly.
45. S ohledem na omezení rozhodování odvolacího soudu zákazem reformace in peius, když odvolání ve vztahu k obžalovanému F.D. bylo podáno pouze v jeho prospěch a nemohlo proto dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaného, za situace, kdy v rozhodnutí

o upuštění od uložení souhrnného trestu bylo shledáno pochybení, nezbylo odvolacímu soudu, než ve smyslu § 264 odst. 2 tr. ř. přistoupit k méně obvyklému způsobu rozhodnutí, tedy že se trest obžalovanému F.D. neukládá, vycházejíc z obdobného výše uvedeného postupu Nejvyššího soudu dle rozsudku ze dne 31. 5. 2011, č. j. 7 Tz 37/2011-27.

V. K uloženým trestům odnětí svobody obžalovaným D.D., B.H. a Z.M.

46. Odvolání státního zástupce směřovalo do výroku o trestu odnětí svobody v neprospěch obžalovaných D.D., B.H. a Z.M. s tím, že pouze v případě obžalovaného D.D. byla namítána nepřiměřená výše soudem prvního stupně uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. V případě obžalovaných B.H. a Z.M. byla namítána toliko nepřiměřenost rozhodnutí o podmíněném odložení výkonu správně vyměřeného trestu odnětí svobody. Tímto byl vymezen rozsah přezkumné činnosti odvolacího soudu, který návrh státního zástupce nemohl v souladu s výkladem o dělitelnosti jednotlivých výroků při zachování zásady zákazu reformace in peius překročit (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2022, sp. zn. 8 Tdo 17/2022).
47. Při hodnocení přiměřenosti trestů odnětí svobody uložených nalézacím soudem obžalovaným D.D., B.H. a Z.M. se odvolací soud zabýval obecnými zásadami pro ukládání trestu, zejména podmínkami § 37, § 38 a § 39 tr. zákoníku a tyto podmínky aplikoval na konkrétní okolnosti případu. Ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 7 písm. a) tr. zákoníku hodnotil kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry každého z obžalovaných, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, i jakou měrou jednání každého ze spolupachatelů přispělo ke spáchání trestného činu, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence. Zohlednil rovněž další druhy trestů ukládaných krajským soudem vedle trestu odnětí svobody, které, s výjimkou peněžitého trestu u obžalovaného B.H., nepřezkoumával.
48. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání pachatelů za velmi závažné, a to jak vlastním jednáním, tak zejména následkem. Obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na správném vyměření daní, jež jsou jednou z podstatných složek státního rozpočtu, který je pak následně při svém přerozdělení zdrojem jiných, např. sociálních nebo zdravotních, služeb, které stát poskytuje, čímž tak v důsledku zasáhli do fungování celé společnosti. Proto se daňová trestná činnost vyznačuje vysokou společenskou nebezpečností s možným závažným sociálním a ekonomickým dopadem na vnitřní stabilitu státu. Vysoká společenská škodlivost tohoto typu trestné činnosti je dána také tím, že je složité odhalitelná a zároveň obtížně prokazovatelná. Stupeň škodlivosti trestného jednání obžalovaných, jež je popsáno ve výroku napadeného rozsudku, je zvyšován především výší způsobené škody, a stejně tak sofistikovaností trestné činnosti. Významný je pak i motiv trestného jednání obžalovaných, kterým je zcela evidentně ziskuchtivost. Stejně tak obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně před závažnou (organizovanou) trestnou činností.
49. Na základě vyhodnocení všech těchto skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že soudem prvního stupně ukládané úhrnné tresty odnětí svobody těmto obžalovaným se jeví jako nepřiměřeně mírné. Všichni obžalovaní byli reálně ohroženi trestem v trestní sazbě od 9 let 2 měsíců do 13 let 4 měsíců (dle § 240 odst. 3, za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž nelze nepoukázat na to, že původně jim byly uloženy tresty v rámci takto vymezené zákonné trestní sazby. Je třeba také zdůraznit, že všem těmto obžalovaným byl ukládán úhrnný trest odnětí svobody ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku za dva zvláště závažné zločiny. Teprve po vrácení věci nalézacímu soudu odvolacím soudem k novému projednání a rozhodnutí přistoupili všichni tito obžalovaní k prohlášení viny ve smyslu § 206c odst. 1 tr. ř. a soud jejich prohlášení viny postupem podle § 206c odst. 4, odst. 6 tr. ř. přijal. Z odůvodnění napadeného rozsudku se pak podává, že tuto skutečnost krajský soud označil za výraznou polehčující okolnost, která svědčí o tom, že si obžalovaní uvědomili závažnost svého jednání a jeho

následky, což má výrazný vliv na jejich resocializaci. Prohlášení viny obžalovaných a délka trestního řízení, kterou soud prvního stupně označil za hraniční (ve smyslu přiměřenosti), jej pak vedlo k ukládání trestů jednotlivým obžalovaným výrazně mimořádně sníženým pod dolní hranici zákonné trestní sazby s odkazem na § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. S tímto jeho postupem se ovšem odvolací soud nemohl plně ztotožnit.

50. Institut prohlášení viny ve smyslu § 206c tr. ř. je novým procesním institutem, který se stal součástí trestního řádu s účinností zákona č. 333/2020 Sb., tj. od 1. 10. 2020. Je zjevné, že úmyslem zákonodárce bylo posílení procesních stran v řízení před soudem, s ohledem na určitá prohlášení obžalovaného učiněná již na počátku hlavního líčení před zahájením dokazování se sleduje také významné urychlení a usnadnění jeho průběhu, a tedy nezanedbatelný časový a tím i kladný ekonomický dopad. Smyslu a účelu zakotvení tohoto nového procesního institutu tak odpovídá, aby obviněný prohlášení, že je vinný spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě, učinil v hlavním líčení na jeho počátku, tedy po přednesení obžaloby do zahájení dokazování. Současně však nelze vyloučit možnost prohlášení viny i kdykoliv v průběhu hlavního líčení, příp. dokonce během řízení před odvolacím soudem, neboť žádné ustanovení trestního řádu nestanoví časový mezník, v němž je nutno takové prohlášení učinit. K vyhlášení prvního rozsudku krajského soudu došlo v projednávané věci dne 8. 10. 2020, tedy osm dní poté, co již nabyl účinnosti zákon č. 333/2020 Sb. upravující nově některé podmínky trestního řádu a trestního zákoníku. Odvolací soud při přezkumu tohoto prvního rozhodnutí krajského soudu a řízení, jež mu předcházelo, v návaznosti na obsah argumentace některých obžalovaných, i vyvíjející se judikatorní praxi, z níž se podává, že zejména v případech, kdy zákon č. 333/2020 Sb. nabyl účinnosti v mezidobí od vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně do rozhodnutí soudu odvolacího, je obžalovanému třeba přiznat možnost učinit prohlášení viny, neboť v opačném případě by došlo k jeho bezdůvodné diskriminaci, dospěl k závěru, že postupem nalézacího soudu mohlo dojít k aktuálnímu nedostatečnému poučení obžalovaných ve smyslu § 2 odst. 13, § 33 odst. 5 a § 206a odst. 1 věta druhá a § 206b odst. 1 tr. ř. o možnosti uplatnění jejich práv o aplikaci práva na prohlášení viny dle § 206c tr. ř. (za podmínek § 314o tr. ř.), případně možnosti sjednání dohody o vině a trestu dle § 206b tr. ř. (za podmínek § 175a a násl. tr. ř.), neboť výjimečně se lze i v pozdějších fázích trestního řízení (nejen na počátku hlavního líčení) zabývat možnostmi aplikace prohlášení viny (příp. schválení dohody o vině a trestu). Proto zaslal dne 29. 3. 2022 písemné poučení obžalovaným, u nichž doposud odsuzující výrok o vině v projednávané trestní věci nenabyl právní moci, o možnosti před soudem prohlásit, že jsou vinni spácháním skutku anebo některého ze skutků uvedených v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací takového skutku uvedenou v obžalobě (či možnosti uzavřít se státním zástupcem dohodu a vině a trestu). Rovněž je poučil o následcích takového prohlášení. Odvolací soud pak také nevyločil možnost uplatnění tohoto institutu obžalovanými ani před soudem prvního stupně v řízení, které bude následovat po vrácení věci (podrobněji body 125. až 127. odůvodnění kasačního rozhodnutí odvolacího soudu). Je ovšem třeba zdůraznit, že vždy je to soud, který pečlivě posoudí, za jakých okolností obviněný prohlášení viny činí, a teprve pak rozhodne, zda prohlášení přijímá nebo nepřijímá. Nemusí takové prohlášení viny přijmout, pokud takový postup nepovažuje za vhodný s ohledem na okolnosti případu a vyjádření ostatních stran (§ 206c odst. 4 tr. ř.).
51. Aplikace institutu prohlášení viny svými důsledky zasahuje do podmínek ukládání trestu dle trestního zákoníku, který v § 39 odst. 1 stanoví, že soud obligatorně přihlédne mimo jiné k postoji obžalovaného k trestnému činu, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil vinu a označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Mimo to může být prohlášení viny důvodem pro případné mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jinak řečeno soud může fakultativně s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, poměrům pachatele a povaze a závažnosti jím spáchané trestné činnosti při současném konstatování, že jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání, snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby u pachatele, který prohlásil svoji vinu.
52. Odvolací soud má za to, že užití institutů spolupracujícího obviněného, dohody o vině a trestu či prohlášení viny je vhodné v situacích, kdy se jedná o mimořádně závažnou a rozsáhlou trestnou činnost páchanou organizovaně a velice sofistikovaně. Motivace obžalovaných k

přiznání viny a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení je důvodná proto, aby byla organizovaná struktura takové trestné činnosti narušena, mohlo být soustředěno dokazování k prokázání viny obžalovaných, kteří stojí v nejvyšších stupních organizované zločinecké skupiny, tedy organizátoři takové trestné činnosti a profitující z ní, a tito mohli být usvědčeni a spravedlivě potrestáni.

53. V projednávaném případě jistě prohlášení viny jednotlivými obžalovanými do určité míry přispělo ke zjednodušení řízení i v této fázi trestního řízení, s ohledem na původní rozsáhlé námitky obžalovaných vyjádřené v podaných odvoláních směřující do výroků o jejich vině tak, jak byla konstatována v prvním rozhodnutí nalézacího soudu a dílčí vady tohoto prvního rozhodnutí soudu prvního stupně vyjádřené v kasačním usnesení odvolacího soudu a na to navazující potřebu doplnění dokazování, ovšem přínos jejich prohlášení viny pro zjednodušení a zkrácení trestního řízení nelze přeceňovat. Jmenování obžalování od počátku trestního řízení svou trestnou činnost důsledně popírali. K doznání se uchýlili v situaci, kdy odvolací soud ve svém kasačním usnesení ze dne 4. 8. 2022 konstatoval, že se s obsahem hodnocení soudem prvního stupně v základních směrech, ve vztahu k jednání jednotlivých obžalovaných a jejich zapojení do trestné činnosti i její podstaty, ztotožnil. Podle tohoto kasačního rozhodnutí soubor všech hodnocených důkazů nalézacím soudem a jejich rozbor se jasně a dostatečně srozumitelně vypořádává s obsáhlou obhajobou obžalovaných a ve své podstatě bylo takové jednání obžalovaných v bodech I. až III. prokázáno. V tomto směru lze odkázat na pasáže odůvodnění kasačního rozhodnutí, které se věnují otázce předchozího průběhu řízení, jednotlivým důkazním prostředkům a jejich hodnocení soudem prvního stupně i v návaznosti na způsob obhajoby jednotlivých obžalovaných (viz zejména body 175. až 183., 185. až 189.), přičemž je zjevné, že základní úvahy a závěry krajského soudu měl odvolací soud za správné.
54. Pouhá skutečnost, že obžalování za takové reálné důkazní situace prohlásili svoji vinu, proto nemůže odůvodnit natolik výrazné snížení trestu odnětí svobody. Nelze totiž přehlédnout, že původně byly všem těmto obžalovaným ukládány důrazné tresty odnětí svobody reflektující povahu a závažnost jimi páchané trestné činnosti při zohlednění jejich konkrétního zapojení do ní. Obžalovanému D.D. byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, obžalovanému B.H. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 8 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a obžalovanému Z.M. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 3 měsíce se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou.
55. K argumentaci obžalovaných o tom, že prohlásili vinu okamžitě poté, co byli dodatečně správně poučeni o možnosti využití tohoto institutu, resp. o tom, že dříve prohlásit vinu nemohli, v důsledku nesprávného poučení, resp. absenci ze strany soudu prvního stupně, nelze nezdůraznit, že jim nic nebránilo se v kterékoli fázi trestního řízení doznat a spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, což byly vždy významné polehčující okolnosti, případně usilovat o označení za spolupracujícího obviněného, jak to učinily na počátku trestního řízení jiné osoby dříve spoluobviněné, což by mělo mít výraznější pozitivní důsledek při ukládání trestu.
56. Dalším důvodem, o který krajský soud opřel nutnost ukládat obžalovaným tak mírné tresty odnětí svobody, byla délka trestního řízení. Zjištěná celková délka trestního řízení sama o sobě ovšem není rozhodující. I kdyby se jevila na první pohled jako dlouhá, ještě to neznamena, že je nepřiměřená. Délku řízení je třeba hodnotit ve světle konkrétních skutečností (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 22. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 30/24). V projednávaném případě je třeba především zdůraznit, že trvání trestního řízení bylo způsobeno objektivními skutečnostmi. Od počátku bylo vedeno trestní stíhání proti mimořádně velkému množství osob, jejichž trestná činnost byla provázána, což bylo spojeno s nutností náročného prověřování mnoha skutečností a zajišťování mnoha důkazů, výslechů svědků a s ohledem na zahraniční přesah jejich trestné činnosti i opatřování důkazů ve spolupráci s orgány trestního řízení v cizině. Z tohoto pohledu na samotnou délku trestního řízení nelze až doposud pohlížet jako na zcela mimořádně dlouhou a zapříčiněnou orgány činnými v trestním řízení. Prověřování a vyšetřování daňových trestných činů je spojeno s řadou obtíží, neboť shromažďování a vyhodnocování rozsáhlých dokumentů je časově i odborně náročné. Nelze pominout jak složité je tento typ trestné činnosti odhalitelný a zároveň jak obtížné je

prokazatelný, což je dáno zejména záměrnou nepřehledností, které je využíváno při vytváření řetězců personálně propojených společností, které zpravidla řídí malá skupina osob obeznámených s daňovou problematikou, kdy za účelem znemožnění řádného a nepřetržitého dohledu finančních úřadů jsou společnosti na pozici tzv. ztraceného obchodníka často operativně měněny a zbývající společnosti (články řetězce) pak navenek působí řádným dojemem. Ačkoliv lze přisvědčit tomu, že je třeba k délce trestního řízení přihlídnout i za situace, kdy se nejedná o délku neadekvátní způsobenou neodůvodněnými průtahy ze strany orgánů činných v trestním řízení, ani tato sama o sobě či ve spojení s prohlášením viny jednotlivými obžalovanými podle odvolacího nemůže odůvodnit tak výrazné snížení trestů odnětí svobody jednotlivých obžalovaných, jak k němu přikročil soud prvního stupně. K tomu je třeba pro úplnost dodat, že další obžalovaní v této věci, kteří před odvolacím soudem také prohlásili svoji vinu, a to s výrazně menším podílem na spáchané trestné činnosti a rozsahu zkrácené daně, byli následně rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 7. 2022, č. j. 1 To 7/2021-7270, odsouzeni podle § 240 odst. 3, za použití § 108 odst. 1, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, účinného od 1. 10. 2020, k nepodmíněným trestům odnětí svobody v trvání od 4 do 6,5 roku.

57. Obžalovanému D.D. byl původně soudem prvního stupně uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 let. Po vrácení věci odvolacím soudem, prohlášení viny obžalovaným a při zohlednění doby trvání trestního řízení mu byl napadeným rozsudkem uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let.
58. Souhrnný trest byl obžalovanému D.D. ukládán ve vztahu k trestu vyslovenému rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 2. 11. 2022, č. j. 62 T 6/2021-575, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, sp. zn. 3 To 107/2022. Obžalovaný byl v této věci uznán vinným zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, přičemž byl odsuzován za jednání naprosto shodné, jako v projednávaném případě, když se coby předseda představenstva a jediný akcionář společnosti XXXXX podílel v období od ledna 2016 do února 2017 podáváním nepravdivých daňových přiznání k DPH na neoprávněném snížení daňové povinnosti této společnosti na DPH v částce 13 985 933,50 Kč ke škodě České republiky, zastoupené finančním úřadem, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích, družstvech či jiných obdobných společnostech na dobu 5 let.
59. V projednávané věci se obžalovaný D.D. v období od 17. 5. 2012 do 14. 10. 2013 podílel na zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši 175 916 999,71 Kč. Jeho zapojení do trestné činnosti tak, jak je popsáno ve výroku napadeného rozsudku, a tak, jak jej doznal, bylo zásadní. Patřil mezi organizátory trestné činnosti, řídil množství dalších osob a společností zapojených do vytvořeného řetězce na pozici tzv. ztracených obchodníků, řídil finanční toky v rámci takto vytvořeného řetězce a rovněž byl profitentem trestné činnosti. Proto pokud byl obžalovanému již pravomocně uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let za méně závažnou souběžnou trestnou činnost s celkovým rozsahem zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši necelých 14 mil. Kč, nelze považovat nalézacím soudem uložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let za přiměřený, když fakticky mu za mnohem závažnější trestnou činnost byl uložen trest odnětí svobody zvýšený jen o 2 roky. Za přiměřený jej nelze považovat ani při zohlednění prohlášení viny obžalovaným, ani délky trestního řízení a doby, která od páčání trestné činnosti uplynula. Obžalovaný prohlásil svou vinu v řízení po vrácení věci krajskému soudu, a to poté, co již byl pravomocně odsouzen za tuto shodnou trestnou činnost v situaci, kdy důkazní situace o jeho vině byla zcela zřejmá. Z toho důvodu odvolací soud dospěl k závěru, že obžalovanému D.D. je třeba uložit souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců v souladu s návrhem státního zástupce vyjádřeným jak v podaném oprávněném prostředku, tak v závěrečné řeči před soudem prvního stupně, neboť takto vyměřený trest se jeví jako adekvátní, odpovídající povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, tak i poměrům a možnostem nápravy obžalovaného. V případě obžalovaných B.H. a Z.M. byl odvolací soud omezen ve své přezkumné činnosti toliko na skutečnost, zda byly splněny podmínky uložení trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na zkušební dobu. S ohledem na výše rozvedené okolnosti projednávané trestné činnosti, její závažnost, ale i míru zapojení těchto obžalovaných do trestné činnosti dospěl k závěru, že takové podmínky nelze shledat ani při

zohlednění dalších uložených trestů. Je třeba zdůraznit, že odvolací soud se nemohl ztotožnit ani se samotnou výměrou uložených úhrnných trestů v trvání tří let, neboť takto vyměřený trest nereflktuje povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, ovšem s ohledem na absenci opravného prostředku v neprospěch obžalovaných, resp. skutečnost, že opravný prostředek státního zástupce podaný v neprospěch těchto obžalovaných brojil toliko proti výroku, jímž byly tresty odnětí svobody podmíněně odloženy na zkušební dobu, nemohl odvolací soud toto zjevné pochybení napravit. Nelze se nepozastavit nad postupem státního zástupce, který v závěrečné řeči před soudem prvního stupně navrhoval obžalovanému B.H. uložení trestu odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením pro jeho výkon do věznice se zvýšenou ostrahou a obžalovanému Z.M. uložení trestu odnětí svobody v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou. Na tom nic nemění ani nalézacím soudem uložené peněžitě tresty, které byly oproti jeho návrhu navýšeny.

60. Obžalovaný B.H. na základě pokynu D.D. a v součinnosti s ním řídil další osoby vystupující jako jednatelé společností tzv. ztracených obchodníků, zásadně řídil i samotné společnosti a komunikoval za ně navenek tak, jak je podrobně popsáno ve výroku napadeného rozhodnutí, a tak, jak sám doznal v rámci prohlášení viny, přičemž svým jednáním se podílel v období od 17. 5. 2012 do 21. 10. 2013 na zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši 186 888 872 Kč. Za toto jednání mu byl původním rozsudkem nalézacího soudu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 8 měsíců. Takto uložený trest odnětí svobody pak krajský soud po prohlášení viny obžalovaným a zohlednění existující duševní poruchy modifikoval a uložil mu úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu 5 let.
61. Ačkoliv si je odvolací soud vědom existence posuzované duševní poruchy u obžalovaného, která jej jistě v některých fázích páchaní trestné činnosti mohla ovlivňovat, nelze odhlédnout od závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 8621-8696, sv. 27) tak, jak je prezentoval jeho zpracovatel prim. MUDr. Petr Nedoma u hlavního líčení dne 30. 3. 2023 (č. l. 8748v-8749, sv. 27), z nichž se podává, že míra ovlivnění obžalovaného manickou, příp. depresivní, fází bipolární poruchy byla dána tím, zda obžalovaný pravidelně užíval předepsané léky. Vedle toho nelze pominout, že sám obžalovaný během hlavního líčení dne 6. 4. 2023 (č. l. 8771-8773, sv. 27) po seznámení se závěry tohoto znaleckého posudku doznal svou vinu, včetně právní kvalifikace, s tím, že věděl, co dělá, a své jednání mohl ovlivňovat. Z ničeho nevyplývá, že by zjištěný zdravotní stav obžalovaného bránil výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, který již v minulosti absolvoval, při řádném dodržování potřebné medikace.
62. V případě obžalovaného B.H. pak nelze pominout, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2021, sp. zn. 4 T 1/2020, bylo podle § 231 odst. 1 tr. ř., za použití § 223 odst. 1 tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., zastaveno jeho trestní stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť trest, k němuž mohlo trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který ho pro jiný čin podle očekávání postihne (č. l. 6374-6384, sv. 21). Obžalovaný se v této věci měl dopouštět, mimo jiné společně R.P. a J.K., kteří již byli pravomocně odsouzeni i v nyní projednávané věci, obdobné trestné činnosti jako nyní, přičemž se v období od 1. 9. 2010 do 31. 10. 2011 měl podílet na zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši 74 827 290 Kč, resp. na vzniku škody České republice zastoupené správcem daně ve výši neoprávněně vyplaceného nadměrného odpočtu DPH společnosti XXXXX v této výši. Toto trestní řízení bylo zastaveno právě s odkazem na řízení vedené u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, pod sp. zn. 69 T 3/2019 s tím, že obžalovaný byl nepravomocně rozsudkem ze dne 8. 10. 2020, č. j. 69 T 3/2019-5145, uznán vinným zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a zvláště závažným zločinem účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 9 let a 8 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a peněžitý trest v souhrnné výši 500 000 Kč. Obžalovaný v průběhu své výpovědi fakticky svoji účast na takovém jednání popsal.

63. Nálezací soud se nedostatečně zabýval hodnocením základních zákonných podmínek pro podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, podle kterého může soud podmíněně odložit výkon takového trestu nepřevyšujícího 3 roky, jestliže vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí ve kterém žije a pracuje a okolnostem případu, má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Z tohoto pohledu pominul hodnocení chování obžalovaného, jeho netransparentního způsobu obživy a předchozího opakovaného trestního stíhání, které bylo dokumentováno připojeným spisem Městského soudu v Brně pod sp. zn. 7 T 118/96 (příloha č. 36), i kopiemi z posledního jeho odsouzení (příloha č. 38) rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2003 pod sp. zn. 46 T 20/99, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 9. 2004, sp. zn. 5 To 109/2003, za trestný čin neoprávněného podnikání dle § 118 odst. 1, odst. 2, trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona a další, současně i za trestný čin krivého obvinění dle § 174 odst. 1 tr. zákona, k nepodmíněnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let. Byť se na toto odsouzení z pohledu recidivy již hledí, jako by obžalovaný nebyl trestán, resp. odsouzení bylo již zahlazeno, nelze přehlédnout při posuzování předpokladů pro úspěšnou nápravu obžalovaného bez reálného výkonu trestu chování obžalovaného v tomto trestním řízení. Především podstata trestné činnosti spočívala v sofistikovaně páchaném podvodném jednání vůči takřka 40 poškozeným, se způsobenou škodou přesahující 3 mil. Kč. Obžalovaný průběh trestního řízení záměrně mařil, nepřebíral záslilky soudu, nedostavoval se k nařízeným úkonům, až na něj musel být příkaz k zatčení. Při jeho realizaci před policií ujel automobilem z majetku společnosti XXXXX, kde působil a dále se dlouhodobě skrýval. Následně vůči němu bylo nutno vést řízení vůči uprchlému. K výkonu trestu byl předveden policií až po zadržení, s odstupem jeden a půl roku. Podmíněně byl propuštěn z výkonu trestu 4. 4. 2008 se zkušební dobou v trvání 5 let. Trestného jednání, pro které byl odsouzen, se dopouštěl od druhého čtvrtletí roku 2012, tedy částečně ve zkušební době podmíněného propuštění a bezprostředně poté. K zahlazení tohoto odsouzení došlo až v roce 2017 (srov. RT na č. l. 9246 a přílohy 36 a 38). Z jeho přístupu k současnému trestnímu řízení i stručných zjištění k jeho životu nelze dovodit žádné významné skutečnosti, svědčící o jeho zásadním životním obratu. Informace o bydlištích, způsobu opatrování prostředků k životu a dispozicích s velkým majetkem, resp. mnohamilionovými příjmy, a současně informací o řadě exekucí svědčí o pokračujícím životu nejméně v tzv. šedé zóně. Předpoklad nápravy obžalovaného bez přímého výkonu trestu je nepodložený.
64. Z těchto všech důvodů nebylo možno postup soudu prvního stupně aprobovat. Odvolacímu soudu za takové situace nezbylo, než vyhovět návrhu státního zástupce a uložit obžalovanému B.H. nově nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 3 let, ačkoliv po zhodnocení všech kritérií dle § 39 tr. zákoníku je zřetelné, že se jedná o trest nepřiměřeně mírný. Obžalovaný Z.M. v rámci organizované zločinecké skupiny plnil příkazy D.D. a B.H., řídil činnost minimálně dnes již pravomocně odsouzeného P.K., formálního jednatele společnosti zařazené na pozici tzv. ztraceného obchodníka a podílel se převodech finančních prostředků mezi jednotlivými společnostmi v řetězci tak, jak je podrobně rozvedeno ve výroku napadeného rozsudku, a tak jak následně toto své jednání obžalovaný doznal, přičemž svým jednáním se v období od 14. 6. 2012 do 14. 10. 2013 podílel na zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši 130 760 842 Kč. Ačkoliv je zjevné, že míra zapojení tohoto obžalovaného do trestné činnosti organizované zločinecké skupiny byla významně menší, než v případě obžalovaného B.H. či D.D., tato skutečnost našla správný odraz v diferenciaci ukládaných trestů v původním rozsudku při skutečném uvážení povahy a závažnosti spáchané trestné činnosti, kdy mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 let a 3 měsíce. Jak již bylo vysloveno výše, samotná skutečnost, že obžalovaný po vrácení věci nálezacímu soudu prohlásil vinu, nemůže odůvodnit takto dramatické snížení trestu odnětí svobody. Obžalovaný byl v minulosti mnohokrát soudně trestán (viz RT na č. l. 9250), několikrát i pro majetkovou trestnou činnost, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody. Naposledy 18. 1. 2012 Okresním soudem Brno-venkov, sp. zn. 1 T 53/2011, byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, následně upravený na společný výkon trestu 10 měsíců, jenž byl poté amnestován k 1. 1. 2013. Byly mu uloženy i další druhy trestů, které následně vykonal. Je ovšem zcela zřejmé, že v době výkonu trestů v

roce 2013 se dopouštěl předmětné závažné trestné činnosti. Jeho přístup k trestnímu řízení byl od počátku nevstřícný. K prohlášení viny přistoupil teprve v druhé fázi řízení před soudem prvního stupně za výše uvedených okolností. Trest odnětí svobody nespojený s přímým jeho výkonem u obžalovaného proto není adekvátní a naplňující podmínky ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku. Odvolací soud vzhledem k obsahu podaného odvolání státního zástupce nemohl než uložit pouze úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, ačkoliv má i v případě tohoto obžalovaného za to, že při řádném zhodnocení všech kritérií dle § 39 tr. zákoníku se jedná o trest fakticky nepřiměřeně mírný.

65. Pokud jde o zařazení obžalovaných D.D., B.H. a Z.M. pro výkon trestu odnětí svobody, použil odvolací soud moderační ustanovení § 56 odst. 3 tr. ř. s ohledem na skutečnost, že v případě odsouzení pachatele, kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 108 tr. zákoníku, má být zařazen pro výkon tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. b/ tr. zákoníku) a zařadil je do věznice s ostrahou, neboť má za to, že v tomto typu věznice vzhledem k vhodnějším nastaveným režimům a rodinným poměrům obžalovaných bude lépe zaručeno působení k tomu, aby vedli řádný život, když současně přihlédl k závažnosti jimi spáchané účasti na trestném jednání, stupni a povaze jejich narušení i odstupu času a průběhu trestního řízení. Takto mimo jiné i dostatečně kompenzoval samotnou délku jejich trestního stíhání. V případě obžalovaného D.D. přihlédl i k tomu, že v tomto typu věznice již trest odnětí svobody vykonává.
66. V rámci hodnocení osobních poměrů obžalovaných odvolací soud neopomněl zohlednit péči o děti, na kterou upozornili obžalovaní D.D. a Z.M.. Je ovšem třeba předeslat, že se nejedná o obecnou exkulpační skutečnost, ani kritérium vylučující přiměřené potrestání pachatele závažné trestné činnosti. Ač Ústavní soud ve své judikatuře zdůrazňuje nutnost zohlednění nejlepšího zájmu dítěte při jakékoli činnosti týkající se dítěte, včetně soudního rozhodování, nejedná se ani podle něj o okolnost, která by měla vždy převažovat nad zájmem společnosti na spravedlivém potrestání pachatelů trestné činnosti. V naprosté většině bude váha tohoto zájmu větší, což může vést k závěru trestních soudů o nutnosti odejmout pachateli osobní svobodu (podrobně viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 8. 2017, sp. zn. II. ÚS 2027/17). V projednávaném případě byly oběma obžalovaným ukládány tresty za dva zvláště závažné zločiny spáchané sofistikovaným způsobem, dlouhodobě a vedoucí ke vzniku vysoké škody. Uložení úhrnného trestu odnětí svobody nespojeného s jeho přímým výkonem proto při zohlednění povahy a závažnosti spáchané trestné činnosti i zapojení těchto obžalovaných do její realizace nepřichází v úvahu ani při zohlednění nejlepšího zájmu dítěte.

VI. K uloženým peněžitým trestům obžalovaným B.H. a P.S.

67. Soudu prvního stupně nelze nic vytknout, pokud v případě jednotlivých obžalovaných přistoupil k uložení peněžitého trestu, neboť páchaní daňové trestné činnosti je obecně motivováno pouze vidinou finančního zisku, ať již pro sebe nebo pro jiného, a nejinak tomu bylo i v projednávaném případě, čímž byly splněny podmínky jeho uložení vymezené v § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Je nutno připomenout zákonnou povinnost vymezenou v § 39 odst. 8 tr. zákoníku, že se pachatel snažil, případně získal, trestným činem majetkový prospěch při stanovení druhu trestu a za splnění dalších zákonných podmínek mu uložit některý z trestů, který jej postihne na majetku, zejména peněžitý trest. Při stanovení samotné výše peněžitého trestu, tedy počtu denních sazeb, bylo nutno vycházet z povahy a závažnosti trestné činnosti, resp. podílu jednotlivých obžalovaných na trestné činnosti a výši jedné denní sazby pak určit se zřetelem ke zjištěným osobním a majetkovým poměrům jednotlivých obžalovaných, přičemž jejich příjmy, majetek a výnosy, jakož i jiné podklady pro její určení, mohou být stanoveny odhadem soudu.
68. Odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného B.H. přezkoumal přiměřenost peněžitého trestu uloženého ve výměře 500 denních sazeb, kdy denní sazba byla stanovena ve výši 4 000 Kč, tedy v souhrnné výši 2 000 000 Kč. S ohledem na skutečnost, že se obžalovaný omluvil z nařízeného veřejného zasedání před vrchním soudem a požádal o jeho konání v nepřítomnosti, mohl odvolací soud posuzovat přiměřenost nalézacím soudem uloženého peněžitého trestu toliko na základě informací ze spisového materiálu, z něhož se podává, že obžalovaný

opakovane uváděl nejasné skutečnosti o jeho podnikání a nakládání s finančními prostředky v řádech milionů. Naposledy během hlavního líčení dne 6. 4. 2023 (č. l. 8772v, sv. 27) pak ke svým majetkovým poměrům neurčitě uvedl, že jeho roční příjmy jsou 300 až 600 000 Kč, má nějaké dluhy, nějaké pohledávky z minulých let, lidé mu splácí peníze, je proti němu vedeno exekuční řízení pro dluh na sociálním a zdravotním pojištění ve výši 100 až 300 000 Kč, přesně neví. Takto zjištěné skutečnosti svědčí o tom, že obžalovaný B.H. se dlouhodobě pohybuje v tzv. šedé ekonomice, v níž jeho skutečný příjem zůstává skryt. Pokud tedy krajský soud na základě útržkovitých informací o jeho podnikání a nakládání s peněžními prostředky v řádech milionů dospěl k závěru o přiměřenosti peněžitého trestu v souhrnné výši 2 000 000 Kč, lze se s tímto jeho postupem, který plně odpovídá § 68 odst. 4 tr. zákoníku (příjmy a majetek stanoveny odhadem soudu), ztotožnit.

69. Nelze se pak nevyjádřit k argumentu obžalovaného B.H., že by mu měl být uložen peněžitý trest ve stejné výši jako obžalovanému P.S. s ohledem na jejich obdobné zapojení do trestné činnosti. S odkazem na vymezení jejich činnosti ve výroku napadeného rozsudku s tímto tvrzením absolutně nelze souhlasit, neboť jejich aktivity v rámci organizované zločinecké skupiny nelze srovnávat. Obžalovaný B.H. byl pravou rukou obžalovaného D.D., významným způsobem se podílel na celé organizaci činnosti, na vybírání bílých koní, manipulací s nimi a přímo při vybírání peněz. Obžalovaný P.S. byl naproti tomu osobou, která formálně vystupovala jako jednatel společností tzv. ztracených obchodníků a která toliko plnila příkazy obžalovaných D.D. a B.H..
70. Obžalovaný P.S. ve svém opravném prostředku pouze domáhal uložení peněžitého trestu zaplaceného ve splátkách. Nebrojl tak proti samotné výši uloženého trestu, nýbrž proti jeho okamžitému výkonu. Naposledy se ke svým majetkovým poměrům vyjadřoval během hlavního líčení dne 30. 3. 2023 (č. l. 8750v, sv. 27), kdy uvedl, že trestnou činností získal asi 400 až 500 000 Kč, měsíčně vydělává 30 až 50 000 Kč, neví, jak dopadne dědické řízení po matce, v němž jsou projednávány finanční prostředky na účtu ve výši 200 000 Kč a rodinný domek. V dědickém řízení je on a sestra.
71. V opravném prostředku jen uvedl, že je schopen splácet 28 až 30 000 Kč měsíčně. Zde ovšem odvolací soud shledává rozpor s údaji z jím předložených daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob v odvolacím řízení, z nichž se podává, že v letech 2020 až 2023 se jeho roční příjem před zdaněním pohyboval okolo 200 až 300 000 Kč, tedy oficiální měsíční příjem činil méně než 30 000 Kč. Obžalovaný se z účasti u veřejného zasedání omluvil a rozpory ve svých tvrzeních nijak nevysvětlil. Je ovšem zcela zřejmé, že disponuje fakticky vyššími než oficiálně udávanými příjmy, jež mu dávají možnost zajistit okamžité splacení peněžitého trestu, ať již přímo z jeho majetku a peněz, jímž disponuje nebo si je může opatřit legálním způsobem, formou úvěru, půjčky apod. Za takové situace možnost jeho majetkové poměry do té míry, aby bylo možné jeho návrhu vyhovět.
72. Odvolací soud má tedy za to, že je ve schopnostech obžalovaných B.H. i P.S. si finanční prostředky k zaplacení peněžitých trestů obstarat a takto alespoň částečně saturovat újmu státu vzniklou následkem jejich trestního jednání. V případě obžalovaného P.S. se pak fakticky jedná o jediný bezprostředně působící trest za porušení právních pravidel České republiky, odhlédneme-li od pouhé pohrůžky trestem uložením výchovného trestu odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání 5 let. Zde je namístě poznamenat, že i v případě tohoto obžalovaného soud prvního stupně přistoupil k zásadnímu zmírnění původně uloženého trestu odnětí svobody při zohlednění jeho prohlášení viny a délky trestního řízení. Původně mu byl totiž uložen trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců.
73. Odvolací soud pak jen pro úplnost upozorňuje na skutečnost, že dle § 69 odst. 2 tr. zákoníku, jestliže pachatel nezaplatí peněžitý trest na výzvu soudu nebo do uplynutí doby, na kterou byl výkon trestu odložen, anebo na kterou byly povoleny splátky, a pokud je zřejmé, že by vymáhání peněžitého trestu mohlo být zmařeno nebo by bylo bezvýsledné, přemění soud peněžitý trest nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a rozhodne zároveň o způsobu jeho výkonu; přitom každá zcela nezaplacená částka odpovídající jedné denní sazbě se počítá za dva dny odnětí svobody.

VII. Závěrečná rekapitulace

74. Ze všech těchto důvodů odvolací soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. ve vymezených částech zrušil a nově ve věci rozhodl. Pro přehlednost je nutno připomenout, že z podnětu odvolání státního zástupce přistoupil odvolací soud ke změně napadeného rozsudku vztahující se k ukládaným trestům odnětí svobody u obžalovaných D.D., B.H. a Z.M. Ostatní tresty uložené soudem prvního stupně těmto obžalovaným zůstaly beze změny. Složitější situace nastala u obžalovaného F.D., v jehož případě neshledal odvolací soud podmínky pro zastavení trestního stíhání podle

§ 257 odst. 1 písm. c) tr. ř., jež navrhoval státní zástupce. S ohledem na to, že odvolání státního zástupce bylo podáno pouze ve prospěch tohoto obžalovaného a nemohlo proto dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch, a současně při shledání pochybení soudu prvního stupně při rozhodnutí o upuštění od uložení souhrnného trestu tomuto obžalovanému, přistoupil odvolací soud k méně obvyklému způsobu rozhodnutí, tedy že se trest obžalovanému F.D. neukládá. Naopak ve vztahu k odvoláním podaným obžalovanými B.H. a P.S., směřujícím jen do výroku o uloženém peněžitém trestu, Vrchní soud v Olomouci shledal jimi namítané důvody za neopodstatněné, a proto jejich odvolání podle § 256 tr. ř. zamítl. Ve vztahu ke zbývajícím výrokům obžalovaných, o nichž z podnětu vymezených opravných prostředků odvolací soud rozhodoval, tedy ve vztahu k výrokům o vině a jednotlivým druhům trestů, které nebyly předmětem přezkumné činnosti odvolacího soudu, zůstal napadený rozsudek nezměněn. To pro úplnost a srozumitelnost ve výroku pod bodem IV. rozhodnutí odvolací soud pouze deklaroval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 13. června 2024

JUDr. Libor Losa v. r.
předseda senátu

Jana
Jakobová

Digitálně podepsal
Jana Jakobová

Datum: 2024.07.16
12:50:31 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.